

Petak, 6. decembar 2002.

Svedok Milan Babić

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak 9.02 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miler (Peter Michael Muller), želeli ste da se obratite Sudu.

ADVOKAT MILER: Hvala vam, časni Sude. U ime svog klijenta želeo bih da dam izjavu. Moj klijent traži od vas da ukinete zaštitne mere koje su predviđene za zaštićenog svedoka u ovom slučaju. On želi da se pokaže javno i on je spreman da vam da objašnjenja i razloge za to, ako biste vi to želeli da čujete.

SUDIJA MEJ: Da. Hvala vam.

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Dobro. Ako biste želeli da kažete nešto o tome, ukratko...

ADVOKAT MILER: Da li želite da ja kažem nešto o ovome ili svedok?

SUDIJA MEJ: Kako vam je zgodnije. Gospodine Miler, pošto ste nam se već obratili, možda biste želeli da nastavite.

ADVOKAT MILER: Hvala vam, časni Sude.

SUDIJA KVON: Primećujem da ima nekih problema u praćenju konverzacije na srpskom jeziku.

SUDIJA MEJ: Ako biste želeli da počnete, gospodine Miler. Videćemo da li su ti problemi raščišćeni.

ADVOKAT MILER: Hvala vam. Razlozi koje je moj klijent dao su četvorostruki, časni Sude, i to takođe objašnjava razlog zašto je moj klijent doneo ovu odluku upravo sada, a ne u ranijem delu procesa. Prvi razlog koji je moj klijent dao sastoji se u ovome. Tokom proteklih nedelja, gospodin Milošević ga je optuživao i okrivljavao i to uglavnom tokom zatvorenih sednica. On smatra da je u interesu javnosti, da javnost ima i interes i pravo da bude potpuno upoznata sa njegovim argumentima koji su davani kao odgovori na argumente gospodina Miloševića. Drugi razlog je da on kaže: "Tokom mog svedočenja, štampa, mediji su se mešali u moj identitet sa više ili manje direktne obaveštenosti. To je otišlo toliko daleko da je moja fotografija," lične informacije o njemu, kao što su njegova biografija, njegovo puno ime i njegovo ime kao svedoka C-061 bili objavljivi u medijima.

SUDIJA MEJ: Očigledno postoji neki trajni problem sa prevodom. Dobro, hajde da nastavimo. Problem je sa sistemom za napajanje strujom.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Misim da optuženi može da prati transkript. Izvinjavamo se prijateljima suda. Nećemo da započnemo sa svedočenjem, ali dovršimo ovo objašnjenje dok čekamo tehničara. Izvolite, gospodine Miler.

ADVOKAT MILER: Hvala vam. Ovo je otišlo toliko daleko da su javnost i mediji u Beogradu, najmanje u Beogradu, u međuvremenu saznali za njegovo puno ime i za njegov identitet. Treća stvar je u sledećem, časni Sude. Moj klijent kaže da je on o ovom pitanju razgovarao sa svojom porodicom, ovo je bio dugotrajan proces poslednjih nekoliko nedelja, i porodica je bila uplašena zbog otkrivanja njegovog identiteta. Njegova porodica je pretrpela mnogo straha u poslednje vreme. Tako da mi iz njegove izjave znamo i ja to možda ne treba da ponavljam, da postoje pretnje vezane za njegov život. Ti ljudi još uvek na određeni način, to je ono što on veruje, sada prete njegovoj porodici. I na ovu temu su se veoma dugo unutar porodice vodili razgovori, i konačno je juče uveče doneta odluka o tome, njegova porodica se složila sa tim da se njegov identitet objavi. I četvrto, i to veoma važno pitanje za mog klijenta sastoji se u sledećem odluka da nastupi javno, po njegovom

mišljenju je veoma veliki doprinos pomirenju ljudi u bivšoj Jugoslaviji tako što će čuti njegovo gledište i tako šta će čuti da je ono šta on govori istina. Hvala vam.

SUDIJA MEJ: Hvala.

SUDIJA ROBINSON: Ja bih želeo da pitam svedoka da li se jedan od razloga, koje je advokat izneo, a koji se tiču njegove odluke da nastupi javno, odnosi na pretnje njegovoj porodici koje se očigledno još uvek nastavljaju. Ja u tom kontekstu ne razumem onda, sobzirom na takvu pozadinu, kako će javni nastup tome da pomognu. Ili je poslednji faktor, pomirenje koje će biti ohrabreno i olakšano, ipak bio preovlađujući faktor?

SVEDOK C-061: Časni Sude, ja očekujem da će Tribunal, izvan ove sudnice, nastaviti sa zaštitnim mjerama da pomaže mojoj porodici.

SUDIJA ROBINSON: Hvala vam. Da, to sam razumeo.

SUDIJA MEJ: Da. Dobro. Molba će biti usvojena. Zaštitne mere će biti uklonjene. Gospodine Babiću, vaša molba da posedujete zaštitne mere u odnosu na vas su usvojene, vi ćete biti oslovljavani po vašem imenu. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May), razumeo sam da ste rekli da imam dva sata i petnaest minuta koji su mi preostali za danas, da li je to tačno?

SUDIJA MEJ: Da. Da, sada je otprilike 9.15.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Nastavićemo tamo gde smo stali, a stali smo kod razgovora o Kijevu. Objasnili ste da je ovaj mladić koji je ubijen, njegovo ime je bilo Pečar Vaso, uzeo učešća u razmeni vatre između grupe na srpskoj strani i onih drugih, skoncentrisanih "redara" ili "redarstvenika" ili članova Zbora narodne garde ili kako god da su se zvali, u Kijevu. Kako bilo, sve činjenice i svi svedoci iz tog vremena govore potpuno suprotno, a to

je da nije bilo nikakvog pucanja sa srpske strane i da je Vaso Pečer ubijen dok je pazio na svoje ovce pokraj Kijeva. Da li se vi možda sećate da je to ono što se dogodilo ili ne?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio o prvom dijelu informacije, o prvoj informaciji koja je došla do mene, i to je bilo da smo mi dobijali izveštaje, od kojih je prvi bio da je pokojni Vaso Pečer iz Polače bio ubijen kao običan građanin od strane policije ili zapravo od strane nekoga u Kijevu. Nakon toga, ja sam lično prisustvovao javnoj komemoraciji zbog smrti te osobe, i to se odigralo 2. maja 1991. godine. Kasnije sam čuo drugačiju vrstu informacije, i o tome sam vam takođe govorio, a to je da je pokojni Pečer bio na padinama planine Kozjak sa grupom pojedinaca koji su ciljali i razmjenjivali vatru sa Kijevom. Ja sam ovdje u sudnici rekao da nikada nije utvrđeno kako je taj čovjek ubijen. Istraga se pretvorila u aferu, ali kao što sam rekao, oni nikada nisu sa sigurnošću utvrdili kako je on zapravo umro. I to je bilo oko 2. maja 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Sada, u svetlu činjenice da je ovaj incident praćen logikom ubijanja nevinog mladića, pastira koji je pazio na svoje ovce, da li je tačno da je ovaj incident, koji je bio veoma ozbiljan i koji je uticao na svačije emocije zbog toga što nije bilo takvih slučajeva pre toga, bio razlog zašto su građani, nakon sahrane, nakon sahrane ovog čoveka Vase Pečera, spontano pokušali da organizuju napad na Kijevo i da je ovo bilo osujećeno i sprečeno od strane JNA, zbog toga što je ovo bila emotivna reakcija, a oni su želeli da zaustave dalje krvoproliće? Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ono što ja znam je ovo, ja znam da su ljudi bili revoltirani i uznemireni i potišteni, građani Polače i Knina. I ja sam takođe bio tu. I video sam te ljude koji su bili spremni da marširaju na Kijevo, ljude iz Polače, nosili su oružje. Ali to je bilo zaustavljeno. Mi nismo dali dozvolu za to, a mislim da nije ni JNA. Tako je to zaustavljeno. Ali ovo je uslovalo drugi talas reakcija koji se odnosio na JNA. Što će reći, sve do tog vremena, JNA je već bila stacionirana između Polače i Kijeva, i ovaj incident je inicirao sledeću situaciju. Kninski korpus je učvrstio svoje prisustvo na tom području dovodeći još tenkovskih jedinica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Ali sasvim je jasno da je JNA sprečila dalje krvoproliće nakon tog incidenta i takođe je jasno, iz ovoga što ste ovde sada rekli, da je JNA odigrala ulogu u razdvajanju dve strane koje su se mogle sukobiti u oružanom konfliktu? Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Događaji ovakve vrste, kao i događaji koji su se odigrali na Plitvičkim jezerima i u Borovom Selu kao i u Petriku, a ja sam opisao te događaje, govorio sam o njima i način na koji sam ih opisivao pokazuje da su oni bili razlog zbog kojih je Jugoslovenska narodna armija dovela svoje jedinice i rasporedila ih duž linije između Srba, demarkacione linije između Srba u Krajini i Hrvata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ono šta smo upravo sada primetili je u potpunoj suprotnosti sa šemom i dijagramom koje ste opisali na početku vašeg svedočenja. Mi smo sada potvrdili da je pastir ubijen, mladić je bio ubijen. Nakon njegove sahrane, bio je opšti revolt dela stanovništva i njihova namera je bila da se upletu u novi konflikt, ali ovo je bilo osujećeno i onemogućeno od strane JNA koja je razdvojila dve strane. I vi kažete da je postojao program po kome su neki ljudi pokušavali da potstaknu...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Samo trenutak. Vi ste izneli različite tvrdnje ovde. Gospodine Babiću, da li se vi slažete sa načinom na koji je optuženi izneo kako je ovaj incident započeo? Da li se vi sa time slažete ili ne? Vi treba da imate mogućnost da se izjasnite da li se sa time slažete.

SVEDOK BABIĆ: Ja se ne slažem sa onim što on govori zbog toga što su ovi incidenti bili prouzrokovani sa svrhom. Oni su bili organizovani od strane DB policijske grupe, grupe Državne bezbjednosti, sa namjerom da izazovu oružani sukob između Srba i Hrvata ili, u stvari između policije Republike Hrvatske sa jedne strane, a kasnije Zbora narodne garde sa jedne strane i srpskih snaga u Krajini sa druge i to bi vodilo razmještanju JNA ili prije ulasku JNA i upotrebi njihovih snaga razmještenih na tom području. Tako da to nije bio način na koji je to gospodin Milošević rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Da li to onda znači da su ove, kako ih vi zovete, paralelne strukture organizovale ubistvo Vase Pečera u nameri da isprovociraju incident i u nameri da se vojska pozicionira na tom području? Da li je to ono šta vi tvrdite?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja tvrdim da su paralelne strukture ili pre grupe iz Golubića u nekoliko navrata pucale na Kijevo izazivajući oružanu provokaciju, sa namerom da uvuku MUP Hrvatske sa kijevske strane da odgovore i tako postanu uvučeni u konflikt. A ja sam vam objasnio ono što znam o slučaju Vase Pečera, pastira.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. To dakle znači da su oružane jedinice koje su tamo bile uspostavljene od strane tih hrvatskih paramilitarnih formacija bile potpuno nevine, zar ne? A osoba koju treba kriviti bio je Vaso Pečer, zbog toga što je bio ubijen, a on je bio ubijen da se stvori razlog za napad koji je trebao da bude izvršen na nedužne pripadnike korpusa Hrvatske nacionalne garde.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: O nevinom čovjeku Vasi Pečeru ja sam već izjavio ono što sam znao, i o njegovom ubistvu, i ja sam rekao da je DB, Državna bezbjednost i policija Krajine provocirala drugu stranu u nameri da razbukta vatru sukoba i da JNA postane uključena na način koji ste vi odredili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ako govorimo o činjenicama, onda su činjenice ovakve, ja pretpostavljam da bi morali da budemo određeniji i precizniji i da ne kažemo da su se provokacije tek tako vršile i da je onda posle toga vojska intervenisala. Da li je tačno da je tih dana hrvatski MUP vršio prepade, racije po vrličkim selima i svim naseljima gde su živeli Srbi?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ono što se dešavalo je sledeće i mi imamo slučaj Otišić kao slučaj za primjer, ono što sam ja znao o tome u to vrijeme, to je bilo da je MUP Hrvatske, odnosno policijska stanica iz Sinja, sa policijskim jedinicama pretraživala selo Otišić u potrazi za oružjem. Ovo je unišlo strah u narod, i to je bio, kako bih to rekao, glavni incident koji je izvršen od strane hrvatske policije i on je izazvao veliki nemir među Srbima na tom području, posebno u selu Otišić. To je bio i razlog zbog čega sam ja kod vas i tražio da Jugoslovenska narodna armija zaštiti selo Otišić. Međutim, kasnije ono što sam čuo još jeste da su i jedna grupa ljudi sa Otišića vršili provokacije, na način da su minirali put, električne stubove i slične radnje. To je moje saznanje kasnije kako je došlo do incidenta na Otišiću. I rekao sam, to je bio povod da sam 26. avgusta 1991. godine o tome sa vama razgovarao i tražio da tamo interveniše JNA, a vi ste rekli, "zar to nije već rešeno?". Naime, tog jutra čuo sam kasnije da je JNA i jedinice koje su bile pod njenom komandom, da su napale Kijevo i išle tim pravcem prema Otišiću, od Biletova i izbila do kraja sela Otišić prema Maljkovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vi sad optužujete JNA što vas je zaštitila?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja samo govorim kako je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa uopšte nije tako bilo. Što niste pomenuli onda kad već govorite o Otišiću, ja imam ovde sve podatke, da su pretresali selo Otišić, da su odveli tri Srbina u splitski zatvor i da su ubili meštantina sela Cetina Dušana Gargentu. Je li tako ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Za Otišić znam, za Gargentu ne sjećam se je li tim povodom poginuo i šta je bilo sa njim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ne znate za ove odvedene ljude i ne znate kako je, da je taj čovek ubijen tamo?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja znam za Otišić. To je bila velika panika, veliko uznemirenje i strah. O tome sam i vama govorio, zato znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li su to opet, jesu to opet Srbi proizveli tu taj incident pa onda stradali u njemu?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam u to vrijeme mislio da je Hrvatska policija iz čista mira to radila po Otišiću. Kasnije sam saznao da i grupa ljudi sa Otišića nije bila nevinna u tom slučaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, ovi iz Otišića što su hapšeni i taj čovek što je ubijen, oni su krivi što su uhapšeni i što je taj čovek ubijen?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja kažem šta znam o tim događajima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi sad znate izgleda sve drukčije nego što ste znali u ono doba. A dobro, a da li je tačno da su tada u Vrljici maltretirali Srbe, rušili i palili kuće? Čak je ubijen tada i vaš tast Boža Škrbić. Je li tako ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: U to vreme, nekoliko dana prije 26. avgusta Hrvatska policija i garda koja je bila...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A što mi ne odgovorite da ili ne nego objašnjavate...

SUDIJA MEJ: Dajte mu da odgovori. Vi ste izneli nekoliko tvrdnji, on mora da ima priliku da odgovori. Takođe ga pitate o nekoliko različitih incidenata. Izvolite, gospodine Babiću.

SVEDOK BABIĆ: U to vreme, prema mom saznanju iz tog vremena i kasnijeg, hrvatska policija, odnosno MUP Hrvatske u Vrljici i hrvatska garda koja je

bila, jedinica hrvatske garde koja je bila u to vreme u Vrlici blokirala je izlaze prema Civljanima, znači prema opštini Knin i stanovnici nisu mogli prelaziti tu liniju. Naime, na delu sela Kosora i u Civljanima nalazila se jedinica JNA. 26. ili 27. avgusta 1991. godine ja sam došao u Knin ujutru, a kasnije toga dana u Civljane i tamo sam od svoje tašte čuo da je ubijen i moj tast u Vrlici, da je ubijen od strane hrvatske policije prethodnog dana uveče.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi, je li vaš tast provocirao nešto hrvatsku policiju i napravio neki greh pa su ga onda ubili?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Oni su rekli, oficiri JNA koji su bili kod Zukanovića na Civljanima, znači tog dana kad sam došao, 27. avgusta, rekli su da su preko radio veze čuli razgovore između hrvatske policije, odnosno hrvatske garde, da su čuli da su dobili, da je izdata naredba da se moji svi povešaju. Tamo su bili majka i otac moje supruge, bila je moja majka i moja baka. Moj tast je tom prilikom ubijen, tašta je pobjegla, a moju su kuću spalili, a majka je pobjegla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, čuli ste naredbu da se vaši obese, tasta vam ubili, ostatak porodice pobjegao i oni su krivi, i srpska strana je kriva za taj incident. Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Na koju stranu mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro recite mi, pošto ste pomenuli Kijevo i borbe 1991. godine, kako ste onda izjavili za dnevni list "Politika" 29. avgusta 1991. godine da nikakve snage iz Republike Srbije nisu učestvovala u borbama za oslobođenje Kijeva, Vrlike i tako dalje, u tom intervjuu? Kako je onda, kako je to onda moguće?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se da li sam pominjao snage Srbije, ali ono što je činjenica, na borbama na Kijevu je učestvovala Jugoslovenska narodna armija, milicija Krajine i lokalna Teritorijalna odbrana iz sela Cetina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro. Recite mi da li je tačno da su snage ove 113. brigade Zbora narodne garde blokirale skladišta JNA i upale u objekte JNA koji se zove Manojlovac i minirale saobraćajnicu koja prolazi kroz Kijevo i sprečili u potpunosti komunikaciju između Knina i Sinja? Je li tako? Da li je tako ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Manojlovac je na suprotnoj strani, to je područje opštine Dрниш.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim o dve stvari.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Govorite o tri, o nekoliko strana. Ne znam kako se zvao Zbor narodne garde, jedinice Zbora narodne garde u Drnišu i u Vrlici. U Kijevu je bila policija MUP-a Hrvatske, a Zbor, jedinica Zbora narodne garde bila je u Vrlici i čuo sam u Drnišu. Za Manojlovac ne znam, ne znam što je bilo u Manojlovcu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li minirana ova saobraćajnica kroz Kijevu i blokirana komunikacija?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: U tom trenutku ne znam kakva je blokada bila, da li je bila blokada ili ne. Ja znam da je ta komunikacija postojala kroz Kijevu. Naime, kroz Kijevu se mogla kretati Jugoslovenska narodna armija, ja sam prolazio u jedan, u dva navrata u vozilu JNA kroz Kijevu sa pukovnikom Đukićem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači sve vreme je slobodno mogla da se kreće JNA tuda?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da li je toga dana bila blokirana ili ne, ja nisam bio tamo i ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro vi niste videli, a da li je tačno da je 16. avgusta ZNG i MUP iz sela Kijevu i Vrljike i sela Maovice u stvari otpočela napade na JNA na svim brdima i Kosovskoj Gredi sa ciljem da unište i zaplene tenkove i transportere? Je li tako bilo?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Sukoba je bilo na Civljanima i mislim da su počeli 26. avgusta. Za 16. avgust ne znam, nisam siguran.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, malopre smo konstatovali da su snage Devetog korpusa JNA bile raspoređene na liniji Vrljika - Polača upravo u cilju razdvajanja MUP-a Hrvatske i srpskih snaga. Je li tako ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Jedinice JNA su bile raspoređene na Polači, bile su raspoređene na Civljanima i Kosorima i ja sam očekivao posle razgovora kod vas da će biti raspoređene i između Podosoja i Otišića. Znači na taj način su se postavljale 12, kao sendvič su pravile.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pravile su tampon zonu da ne bi došlo do sukoba. Je li tako ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao na koji su način i kada izlazile jedinice JNA. Znači, izlazile su pod izgovorom da ne dozvole sukob, a u stvari sukob koji je provociran od DB i policije bio je povod da one izlaze na te linije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači Srbi su proizveli sukob da bi JNA izašla i razdvajala MUP-ovce i zenge od srpskih snaga i Krajine?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vi ste proizvodili takav sukob, vi preko strukture o kojoj sam govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro gospodine Babiću, a da li je tačno da su pripadnici hrvatskog MUP-a bez ikakvog povoda otvarali vatru na objekte i vojnike JNA koji su bili u toj tampon zoni? Je li to tačno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio o onome što znam, da su sukobi između hrvatskih građana, MUP-a i blokada kasarni eskalirali od početka januara mjeseca 1991. do avgusta meseca 1991. godine i pretvorili se u avgustu mjesecu u otvoreni rat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je tačno onda posle tih napada da su tek tada snage Devetog korpusa se stavile u dejstvo, pre svega, radi deblokade puta?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam čuo sljedeće. Blokada je bila u vezi, i o tome sam već govorio pred ovim Sudom, u vezi jednog pokojnika iz Cetine za koga se pričalo da je ili umro ili tučen i umro ili ubijen od strane hrvatske policije u Šibeniku i bio je tamo sahranjen. Njegovo su tijelo ekshumirali i hteli su da ga prevezu u Cetinu. Tada je bila blokada tim povodom i ja sam o tome već govorio, da je to bio drugi miting građana pred komandom Devetog korpusa, što se tiče te blokade. Znači, ta blokada je dijelom postojala, dijelom bila otvorena. Što se tiče provociranja tog sukoba, odnosno otpočinjanja sukoba 26. avgusta, ja sam imao saznanje sljedeće. Znači prvo, mislio sam da su provocirali i da je blokada puta prouzrokovala napad JNA. Međutim, imam dva saznanja još o tom događaju. Prvo je 25. uveče, nakon što sam dobio poziv da dođem kod vas u Beograd, usput sam svratio, neko mi je rekao da svratim u Golubić i tamo sam vidio da jedna grupa ljudi iz Lapca istovara nešto u magacine, tamo gde je bio obučni centar DB i policije. Učinilo mi se da vidim predsjednika opštine. Pitao sam jednoga od ljudi šta je to, a on je rekao da minobacački vod iz Lapca ide da se rasprijedi prema Kijevu. To je prvo što ja imam saznanje o tome. Kasnije sam čuo i

sledeće, da je prvo pripucala grupa iz Cetine prema Kijevu, znači grupa, da li je to bio TO, milicija Krajine ili grupa civila ja tačno ne znam. Čuo sam da su pripucali prema Kijevu, da su iz Kijeva odvratili vatru i da je onda JNA krenula u napad. Međutim, desilo se da su hrvatske snage, ne znam, policija ili zenge iz pravca Ježevića napale prema Cetini i da su se Cetinjani vrlo upančili i da je malo falilo da tu budu poraženi. Međutim, brza intervencija korpusa je dovela do toga da su odbranili taj pravac od Ježevića. To je ono što sam kasnije čuo o tom događaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi pravite razliku između onoga šta ste onda znali i onoga šta ste navodno kasnije čuli. Ono što ste onda znali, sad ste ponovili, podudara se sa ovim što ja tvrdim, a sada kažete da ste kasnije čuli da je to bilo nešto drugo.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Kasnije sam čuo više detalja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pretpostavljam da su u ono vreme i oni isto znali da idu da deblokiraju taj put, kao što ste i vi tada znali, a da to što sada govorite ste izmislili. Je li tako ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ako vi kažete da je deblokiran put na taj način kako vi kažete da je izvršena deblokada, a izvršena je na način da je ispred JNA nestalo, odnosno pobjeglo, razbježalo se i rastjerano sve hrvatsko stanovništvo, da je Kijevo artiljerijom razrušeno, da su, da je JNA tenkovskim jedinicama i artiljerijom prošla kroz Kijevo prema Vrlike, izbili na Maovice, izbila na kraj Otišića prema Maljkovu i izbila preko Ježevića do kraja sela Laktaca prema Dabru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa dobro. A da li vam je poznato, hajmo da prođemo brzo preko ovih činjenica, da u toj akciji uopšte nisu učestvovali nikakvi pripadnici krajiškog MUP-a?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao šta znam ko je učestvovao. Rekli su mi kasnije da je Martić ušao i Milenko Zelenbaba u Kijevo, da li sa JNA ili za JNA, ja tačno ne znam. Ono što sam vidio, znači to sam čuo, a na televiziji sam vidio da je Martić i Milenko Zelenbaba, da su skidali tablu MUP-a na Kijevu i gazili je, tablu MUP-a Hrvatske, gazili je i ljubili se. To je prikazala Televizija Beograd.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je potpuno druga činjenica o kojoj vi govorite. Da li vam je poznato da je Martić sa pripadnicima milicije ušao

u Kijevo tek pošto su iz njega pobjegli ovi takozvani hrvatski policajci, ova koncentracija, bilo ih je 800 tamo u tom malom mestu? Je li vam to poznato?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Kada je Martić tačno ušao u Kijevo meni nije poznato. Poznato mi je...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li vam je poznato, ako vam to nije poznato, pošto ste sad opisali kako su tenkovima, artiljerijom zauzeli Kijevo i tako dalje, da li vam je poznato da u toj akciji deblokade puta niko nije stradao? Je li vam to poznato?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da je tu bio jedan ili dvojica sahranjenih pripadnika hrvatskog Zbora narodne garde, sahranjenih ispod Đurđevića na ulazu u Vrliku. Neko mi je rekao da je tamo, da su tamo bili, sad ja tačno ne znam, ne znam da li je to bilo, ali neko je rekao da je tamo neko sahranjen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači neko je rekao da su jedan ili dvojica sahranjeni.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja imam podatak da niko nije stradao u deblokadi Kijeva i da je zarobljeno njih šezdesetak i da su odmah posle toga pušteni jer cilj nije bio niko ni da se zarobljava, ni ubije, nego da se deblokira put. Da li vam je to poznato ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao ono što ja znam o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to što znate, vi obično govorite "kasnije sam čuo", "neko mi je rekao" i tako dalje.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Toga dana bio sam kod vas u Beogradu i nisam bio prisutan u Kninu i tom području. Znači, tek sam došao sljedećeg dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi i suviše govorite o tome kako ste stalno nešto bili kod mene u Beogradu, a videli smo se kad je došlo do konfrontacije u vezi sa Vensovim planom (Vance Plan), još znači u jesen 1991. godine, pa ste me sledeći put videli 1993. godine u nekoj velikoj delegaciji, pa 1994. godine, pa 1995. godine, ni jednom godišnje. Stalno ste nekako bili u Beogradu izgleda, kod mene.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Pa negde od oktobra mjeseca 1990. godine do kraja decembra mjeseca 1991. godine, mislim da, negde oko 25 puta sam vas lično sreo u Beogradu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro gospodine Babiću, to su vaše tvrdnje. Dakle, nije vam poznato da niko nije stradao u Kijevu, nije vam poznato da je tih šezdesetak koji su bili zarobljeni su odmah pušteni, ništa o tome ne znate. Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Rekao sam šta znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li ovo tačno šta ja kažem ili ne?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Znam da je bilo zarobljenih.

SUDIJA MEJ: On ne zna, rekao vam je to. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja mislim da on to jako dobro zna, gospodine Mej, nego jednostavno neće da kaže ništa što odgovara srpskoj strani. Ali dobro, izneli ste, da idemo brže. Dakle, izneli ste i niz neistina oko Drniša. Da li je tačno da je Drniš opština sa većinskim hrvatskim stanovništvom i to negde 80 posto? Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je HDZ-e pobedila na izborima, a po uspostavljanju vlasti sprovodi mere zastrašivanja, terora i izazivanja incidenata sa srpskim stanovništvom i JNA? Je li to tačno ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: HDZ je pobedila u opštini Drniš na izborima iz aprila, maja 1990. godine. Govorio sam o događajima u stanici policije u Drnišu u avgustu mjesecu 1990. godine kada je Ante Bujas tamo izdao naredbu grupi policajaca koji su bili Srbi i Hrvati da idu da razoružaju barikadu na kosovskom klancu i da idu prema Drnišu i kada su policajci to odbili i razišli se. Govorio sam o tome da se nekoliko mjesnih zajednica sa područja opštine Drniš pripojilo opštini Knin. Govorio sam to što znam o Drnišu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Na šta konkretno mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da po formiranju 113. brigade Zbora narodne garde otpočinje blokada kasarni i skladišta na teritoriji Drniša i Šibenika?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Što se tiče te, ne znam koja je to bila 100, kako ste rekli, 113. brigada Zbora narodne garde. Znam da su jedinice Zbora narodne garde bile u Drnišu i Šibeniku. Znam, ne znam detalje oko, koliko je bilo blokada kasarni oko Drniša, a oko Drniša su postojala skladišta JNA. A znam za blokadu u Šibeniku. O tome mi je govorio general Vuković, i o svojoj namjeri da ide da deblokira Šibenik preko Drniša.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, znate li ili ne znate za blokade kasarni, za upade, za blokiranje sela Žitnić, skladište Trobunje sa komandrom motorizovane brigade, radio-relejno čvorište Promina i tako dalje, upad u skladište "Manojlovac"? Ne znate ništa o toj blokadi kasarni, upadanju u vojne objekte?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Znam generalno da je bila blokada kasarni JNA, znači svuda tamo gdje su Hrvatska policija, snage i građani mogle da je blokiraju oni su to činili. Znači, rekao sam oko Drniša je bilo magacina, znači detalje oko tih blokada oko Drniša ne znam. Znam da je bila blokada garnizona Šibenik, a tačno gdje se to on nalazi i kakva je to vrsta blokade, ne znam. Znam uglavnom da je general Vuković tražio jednom od mene da li neko ima plan grada Drniša da bi on išao, o pardon, Šibenika, da bi išao da deblokira garnizon u Šibeniku. I rekao je usput "da mu Drniš smeta kao čir na ženskom polnom organu". Međutim, mi nismo imali, ja nisam imao mapu ni Šibenika niti sam je našao i od toga ništa više ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi niste ni bili zainteresovani za događaje tada. Iz celog vašeg svedočenja vi ste nekakav pasivni posmatrač.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Bio sam prisutan na događajima u Tepljuhu kada je Dragan Orlović javio da postoji uznemirenje, da postoje neke grupe iznad Tepljuha koje ih uznemiravaju. Otišao sam tamo, vidio sam, nije bilo pucanja, bilo je samo tako uznemirenje među ljudima. Onda je došao oklopni voz Frenkijev, tamo je bio oklopni voz, tu je bilo nekih nereda i kasnije sam došao, sad ne znam da li je to sledećeg ili dan iza, na Miočić i tamo je već dejstvovao general Đukić. Vidio sam, došao sam do njegovog komandnog vozila oklopnog, naređivao je artiljeriji koja je tukla artiljerijom po Petrovom Polju. To sam vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sobzirom da je JNA činila tampon zonu na liniji sela Vrbnik - Ljuh i Miočić, da li je tačno da je sprečila sukobe upravo u selu Tepljuh početkom avgusta 1991. godine?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: U avgustu ne znam tačno, znam da je bila raspoređena ispred Miočića i Tepljuha prema Petrovom Polju, odnosno to je linija sela koja su se pripojila opštini Knin, a ranije su bile u opštini Drniš, znači otprilike između srpskih i hrvatskih sela, a sredinom septembra je bio događaj kako sam maloprije opisao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate koliko su bile blokirane te grupe, i to vrlo male grupe JNA? Na primer, taj centar na Promini je bio u potpunoj blokadi i transportni helikopter koji je trebalo da donese neophodne potrebe, hranu i tako dalje, oboren je od strane ovih paravojnih formacija, poginuo je pilot major Brkić. Sećate li se toga?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Pretpostavljam da je bilo tada, a detalje ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da se onda pristupilo pregovorima, potpisan je sporazum o prekidu vatre i organizovano izvlačenje jedinica iz Splita, Šibenika i Sinja, jedinica JNA?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Prekidi su bili nekoliko puta. Ovo u avgustu mjesecu je JNA izašla, to sam rekao, prema Sinju do sela Maljkovo i prema Drnišu ka ovim selima o kojima sam sad govorio, to znam. U septembru mjesecu, početkom septembra JNA je naprijedovala, krenula prema Sinju do sela Hrvaca, a krajem septembra Kninski korpus, odnosno pukovnik Đukić je zauzeo najveći dio opštine Drniš, prešao preko grada Drniša i uspostavio liniju na selu Žitnić. Na području prema Zadru, to sam čuo od generala Vukovića, trebalo je da se vrši deblokada Zadra, kasarne u Zadru. Ona je bila, to je bilo početkom oktobra mjeseca, znam da je general Vuković, komandant Devetog korpusa izmjestio svoje komandno mjesto ispred Benkovca, čini mi se negde oko Zemunika i da je Zadar bio pod jakom vatrom jedinica JNA i da je na taj način Deveti korpus prisilio opštinu Zadar, odnosno vlasti opštine Zadar da pristanu da deblokiraju kasarne u Zadru i potpisan je sporazum o deblokadi kasarne u Zadru. To znam. Nakon toga su bili pregovori i incidenti, ne znam tačno šta se sve dešavalo, oko deblokade garnizona u Šibeniku, znači nakon deblokade garnizona u Zadru. I počeo je najprije da se izvlači garnizon iz Sinja, zatim iz Zadra, pa onda iz Šibenika. To izvlačenje je trajalo mjesecima, znači do kraja 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vojska interveniše samo na dve stvari, deblokira svoje kasarne, izvlači svoje pripadnike i služi kao tampon zona da ne bi došlo do sukoba između Zbora narodne garde i srpskih snaga na tom području. Da li je to valjda čisto i jasno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: I razmešta se po području koje je bila teritorija SAO Krajine, međutim, razmješta se i po području koje nije sačinjavalo teritoriju SAO Krajine kao što je grad Drniš i Promina, Miljevci, Maljkovo i još neka sela oko Zadra, Škabrnja, da pomenem i to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li sporno da je u to vreme to teritorija SFRJ i da se vojska razmešta na teritoriji na kojoj legalno postoji? I kakve veze ima to što kažete da to nije teritorija SAO Krajine? Pa ona je deblokirala svoje garnizone iz Zadra, iz Šibenika i tako dalje, koji nikad nisu bili teritorija SAO Krajine, ali je vojska tu bila 50 godina, ta ista vojska.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio da je vojska JNA izvršila deblokadu tih kasarni i povukla se znači po teritoriji SAO Krajine, ali i po delu teritorije koji nije bio SAO Krajina, znači zaposjeli su i područje koje nije bilo SAO Krajina. SAO Krajina je donijela odluku da se otcjepi od Hrvatske i da ostane u Jugoslaviji, konstituisala se kao federalna teritorija SFRJ. Znači, po našem tadašnjem shvatanju i uverenju SAO Krajina je bila teritorija SFRJ. Međutim, delovi na kojima, koje sam pominjao i na kojima je dještovala JNA nisu bili teritorija SAO Krajina. A što se tiče znači oktobra mjeseca, novembra i kasnije, poznato je da je od, čini mi se, 8. oktobra Hrvatska objavila da je istekao moratorijum, tromjesečni moratorijum na stupanje u nezavisnost i od toga dana je objavila da je nezavisna država. Prema tome, ja nisam ovde da presuđujem i arbitriram u tim stvarima, ja samo govorim o činjenicama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, upravo o činjenicama. I u toj celoj operaciji izvlačenja vojske iz blokiranih objekata, izvlačenja opreme, da li se sećate napada na vojne železničke transporte na prugama Zagreb - Beograd, Karlovac - Banja Luka? Da li se sećate na pruzi Zagreb - Beograd u selu Ivankovo kad je zaustavljena čitava vojna kompozicija koju su napali pripadnici Zbora narodne garde? Znači vojska se izvlačila iz deblokiranih područja, povlačila se prema, povlačila se praktično sa teritorije Hrvatske. Sećate li se toga na pruzi Zagreb - Beograd, velika kompozicija, skinuta vojna pratnja, odvedena u nepoznatom pravcu, opljačkana vojna imovina i tako dalje? Sećate se toga, dakle, šta je sve pratilo tu deblokadu i na koji način se zaostavao taj odnos prema JNA?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam o tome već govorio, znači o početku i načinu deblokade i o tim događajima oko deblokade. Pominjao sam da sam čuo i za blokadu u Varaždinu, Bjelovaru i pominjao sam ovaj slučaj o kojem vi sad govorite, o toj kompoziciji voza kojom je vojna oprema, čini mi se valjda iz Zagreba se povlačila i ta vojna oprema, odnosno taj voz je blokiran. To sam već rekao. To sam čuo o tome znači. A lično sam vidio povlačenje oficira i porodica njihovih sa područja Pete vojne oblasti, odnosno iz Zagreba na aerodromu Bihać, video sam to su bile kolone oficira sa porodicama, sa ličnim namještajem, čekali su svoj red na ukrcaj na transportne avione da se evakušu odatle.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate tada pisma zamenika Saveznog sekretara za narodnu odbranu, inače admirala Staneta Broveta koji je bio Slovenac, dakle, 31. avgusta 1991. godine, pisma koje je uputio predsedniku Vlade Hrvatske Franji Greguriću i gde govori o tim napadima i o nečuvenoj pljački koja se vrši nad imovinom JNA od strane pripadnika oružanih formacija Zbora narodne garde i drugih? Da li se sećate toga? I to je javno bilo.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Lično se ne sjećam, ali znam, pričalo se da je bilo upada znači i u oficirske stanove, i zauzimanje stanova i izbacivanje porodica oficira. O tim događajima se znalo, pričalo se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno da u svim oružanim sukobima oružanih sastava Krajine sa snagama Zbora narodne garde i MUP-a jedinice JNA su, sve dok i same nisu postale objekti napada, imale samo ulogu razdvajanja sukobljenih strana? Je li tako ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Jedinice JNA su se raspoređivale, prema mom saznanju, još od mjeseca marta po javno deklarisanom razlogu, znači razdvajanja sukobljenih strana. Sukobljene strane su u to vreme bile DB i policija, milicija, odnosno DB Srbije, milicija Krajine i Hrvatska policija, kasnije Zbor narodne garde.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li se sećate zvaničnog saopštenja Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu 28. jula 1991. godine u kome piše o svim slučajevima, ja to citiram, u kojima su jedinice JNA bile prinuđene da uzvrate vatrom posle napada MUP-a i Zbora narodne garde Hrvatske, javnost je o tome bila blagovremeno upoznata. Postoje neoborivi dokazi o tome da jedinice JNA nisu ni u jednom slučaju prve otvorile vatru i

da su pripadnici armije, članovi njihovih porodica i borbeni sastavi neprekidno izloženi grubim provokacijama, ugrožavanju imovine, uvredama, maltretiranjima i konačno i oružanim napadima. Da li se sećate?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio o svojim saznanjima na koji način je došlo, dolazilo do eskalacije oružanog sukoba. Znači, međusobno pripucavanje sa strane, najčešće je to bilo pripucavanje sa strane Krajine, odnosno policije i DB prema hrvatskoj policiji. Ona bi, Hrvatska policija bi uzvratila. Onda bi snage milicije Krajine ili dobrovoljačke jedinice napadale minobacačima hrvatsku stranu, hrvatska strana bi uzvraćala i u to bi se umešala JNA i otvarala artiljerijsku vatru. Tako je bilo znači od avgusta mjeseca 1991. godine. Pre toga...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li to znači da ovo nije tačno, da su ovo što kaže neoborivi dokazi o tome da jedinice JNA ni u jednom slučaju nisu prve otvarale vatru već isključivo da zašтите kad su već bile napadnute? Je li to kažete da je laž?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja govorim o onome što znam i rekao sam što ja znam o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačan dalji citat iz tog istog saopštenja, od poznatih događaja u Splitu 6. maja, pa do 25. jula, znači kad su ono linčovali onog vojnika i napravili demonstracije protiv vojske u Hrvatskoj, zabeleženo je 126 slučajeva nasilnog delovanja prema licima i objektima JNA, registrovana 22 oružana napada na jedinice JNA, 11 slučajeva otvaranja vatre i fizičkog ugrožavanja kasarni, 36 slučajeva nezakonitog postupanja i tako dalje, i tako dalje. Sve je navedeno javno pred licem cele jugoslovenske javnosti. Da li vi tvrdite da je sve to bilo izmišljotina?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja kažem sljedeće i o tome sam već govorio pred ovim Sudom, da je nakon događaja od 2. maja, posebno posle događaja u Borovu Selu, došlo do velike eskalacije netrpeljivosti i mržnje, da kažem, hrvatskog stanovništva i vojske i policije i vlade prema ulozi koju je Jugoslovenska narodna armija imala u tim sukobima. Ja sam govorio, jer sam pratio to javno mnjenje u Hrvatskoj preko medija hrvatskih, rekao sam da je danima bilo sahranjivanje policajaca žrtava iz Borova Sela, da su tu održavane i masovne komemoracije, da su se održavali masovni protesti. I događaji u Splitu dalje su eskalirali u sukobima sa JNA. Videla je, cela javnost je videla kada je jedan građanin Splita skočio na oklopno vozilo JNA i zavrtao glavu jednom mladom vojniku u tom vozilu. U tim događajima je poginuo jedan

vojnici JNA u Splitu. Znači, to je vrijeme kada je nastala velika eskalacija. To je vreme u stvari kada je u Hrvatskoj trebalo da se održi referendum o tome da se građani Hrvatske izjasne da li su za suverenu nezavisnu Hrvatsku ili ostajanje u Jugoslaviji. Ja, moja je procena da su ti događaji i sve to usloveli da su se hrvatski građani većinom opredelili za nezavisnu, odnosno suverenu i nezavisnu hrvatsku državu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li proizilazi iz ovoga šta vi tvrdite da su krajišnici napali Hrvatsku, a ne da je novi šovinistički režim Hrvatske napao Srbe?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio precizno o svojim saznanjima kako je došlo do eskalacije, prvo 1990. godine pa do političkih sukoba koji su usledili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dajte molim vas kraće, ja ne mogu da slušam stalno govore o tome. Postavio sam sasvim precizno pitanje. Dakle, krajišnici su napali Hrvatsku. Je li to ono što vi tvrdite?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio kako su nastajali sukobi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro molim vas, recite mi da li su vaši najbliži saradnici bili predsednik Skupštine opštine Donji Lapac, David Rastović i predsednik Skupštine opštine Obrovac, Sergej Veselinović. Jesu li oni bili najbliži vaši saradnici ili među najbližim saradnicima? Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: David Rastović je bio potpredsjednik, predsjednik Skupštine opštine Donji Lapac, potpredsjednik Zajednice opština Sjeverne Dalmacije i Like, potpredsjednik Srpskog nacionalnog vijeća i potpredsjednik Privremenog izvršnog vijeća SAO Krajine. Bio je osnivač Srpske demokratske stranke sa pokojnim doktorom Jovanom Raškovićem.

SUDIJA MEJ: Ne. Pitanje je glasilo da li su to bili vaši najbliži saradnici?

SVEDOK BABIĆ: To su bili moji politički drugovi, politički prijatelji i istomišljenici do 29. maja 1991. godine, a onda smo se politički razišli. Oni su bili postali jedna frakcija politička koja je bila bliska sa predsednikom, premijerom Starevićem, sa Martićem, bili su bliski sa Frenkijem. Mogu reći bili su moji politički saradnici, prijatelji do formiranja vlade 29. maja 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo napisali su vam, napisali su vam rukom jedno pismo, a ja ću da vas pitam samo da mi odgovorite na nekoliko pitanja koja su vam ova dvojica napisali i potpisali. Rukom napisali i potpisali. Kažu: "Nadamo se da znaš da je Srpska demokratska stranka dobila nacionalni prefiks iz razloga što se očekivao politički sukob na nacionalnom, srpsko-hrvatskom nivou u Hrvatskoj, ne zato što je to želeo neko iz Srbije već što je to svojim isključivim nacionalističkim programom iznudila već formirana HDZ". Je li to tačno ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da je postojao politički sukob između SDS i HDZ, odnosno političkih prijedstavnika srpskog naroda i Vlade Hrvatske 1990. godine i da ste se vi umješali u taj sukob na način na koji sam već govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni dalje kažu upravo suprotno, kažu: "To što svedočiš da je u ovome imao udela neko iz Srbije možemo te razumeti, jer ti ne znaš zato što u tome nisi učestvovao, kasnije si upao u formirani SDS iz Saveza komunista Hrvatske". Je li tako ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Kako oni to kažu "upao u SDS"? Ja sam u tom SDS-u od 17. februara 1990. godine na osnivačkoj skupštini tako što su me predložili za člana Glavnog odbora stranke nakon mog kratko održanog pozdravnog govora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, oni kažu: "Ali znaš da na stranačke mitinge koje smo održavali širom naše Krajine, skrećući pažnju narodu na ustašku avet koja se opet nadnela nad njegovu sudbinu, niko nije želeo niti uticao iz Srbije, a ti o tome čutiš". To ti pišu. Je li tako ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio o mitinzima, događajima iz 1990. godine dosta precizno na ovom Sudu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažu: "A mi potpisani ti..."

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, da li ste nam dali datum tog pisma. Koji je datum tog pisma?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Sad sam ga dobio. Slušajući ga, oni to odgovaraju slušajući ovog svedoka, to su mu najbliži saradnici. Sada, gospodine Robinson (Robinson), sad sam ga dobio faksom. Nikad nije bilo toliko, ja

imam čitavu gomilu pisama krajišnika u vezi sa svedočenjem ovoga ovde, ovog ovde vašeg svedoka koji možete da zakitate...

SUDIJA ROBINSON: Treba da vam kažem da će vaša pozicija, vaša odbrana biti ojačana ukoliko te ljude budete mogli da pozovete kao svedoke. Težina koju Pretresno veće može da prida ovakvoj vrsti dokaza je ograničena. Međutim, vaša odbrana će biti značajno ojačana ukoliko te ljude, kada dođe na vas red, pozovete kao svedoke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala vam na savetu, gospodine Robinson. Svakako da su ovi ljudi koji pišu pisma i potpisuju se spremni i da svedoče jer je ovo jedna do sad ovako najamaterskiji izvedena montaža, ali evo pišu...

SUDIJA MEJ: Ne, nećete ovde da dajete takve jeftine komentare. Setite se da ste u Sudu i nastavite sa pitanjima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno ovo što oni kažu: "Divili smo ti se, mi potpisani, a bogami ti i zavideli na tvojoj retoričkoj sposobnosti da objasniš narodu nadolazeću opasnost od ustaško fašističke vlasti". Jesu vam se divili na tome?

SUDIJA MEJ: To je opet komentar, pri čemu je irelevantan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. "Zar se ne sjećaš da je oficijelna vlast Srbije tada preko krajiških generala podržavala nama politički suprotstavljenu stranu na prostoru Krajine, Račanovu SDP-e, te zbog toga SDS nije na kasnijim izborima osvojio vlast u svim srpskim opštinama. Pa kakva je onda zavera i koordinacija ideja o ostvarivanju nekog srpskog programa." To su njihove reči.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Šta je pitanje vaše?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, oni postavljaju pitanje. Je li tačno "Da li se sećaš da je oficijelna vlast tada podržavala Račanovu partiju", to je ustvari bio Savez komunista Hrvatske pa kasnije SDP na tim izborima.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vi niste podržavali Račana, koliko se ja sjećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni vas na tome, oni vas na to podsećaju. Oni pišu to.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vi uopšte niste podržavali Račana, to se vrlo dobro sećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, ja ništa ne tvrdim.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: A što se tiče grupe penzionisanih generala ličkih, o tome sam čuo da su čak voženi za vreme predizborne kampanje 1990. godine, da su se vozali helikopterima i podržavali levu takozvanu opciju, kako su oni to nazivali, SKH, Savez komunista Hrvatske, odnosno tu Račanovu stranku kako vi kažete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. A oni kažu ovde: "Naravno, nismo dali Tuđmanu da nam namiče omču oko vrata, radilo smo preko organa Zajednice opština čiji si ti bio predsednik na formiranju Srpskog nacionalnog veća, preko održavanja srpskog Sabora i tako dalje. Znaš ti dobro da niko iz Srbije ni u tome nije učestvovao". Eto, to vam pišu.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam ovde vrlo precizno govorio o tim događajima. Vas sam pomenuo prvi put oko odlaska u Kupare i kada sam prvi put razgovarao sa vama, znači 11. avgusta 1990. godine. Ja sam rekao da na osnivačkom skupu SDS-a, ne sjećam se, bilo je ljudi iz Srbije, bio je Kosta Čavoški glavni gost ispred Demokratske stranke, ali ne sjećam se ostalih, ne znam šta je sad pitanje tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažu: "To je bila samo naša politička bitka sa nacionalističkom hrvatskom vlasti, naš otpor obespravljivanju srpskog naroda skoro svakodnevnim ukidanjem njegovih ustavnih prava".

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Naša politička bitka je bila uz garancije vaše da će i Jugoslovenska narodna armija zaštititi našu političku borbu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kažu vam, je li tačno ovo: "Nismo li sami javno prozreli njihovu nameru da nas liše statusa konstitutivnog naroda u Hrvatskoj te u vezi sa tim sami preduzeli političke mere da se kao takvi zaštitimo?".

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam o tome govorio, o tom političkom sporu i našim nastojanjima i političkoj borbi da se suprotstavimo izmenama Ustava Socijalističke Republike Hrvatske gde su ta prava umanjivana. Mi smo bili protiv donošenja novog Ustava Republike Hrvatske u decembru mjesecu u kome se srpskom narodu ne bi priznalo pravo konstitutivnog naroda. I govorio sam o tome da smo se energično zalagali da se ta srpska prava definišu

i u Ustavu Hrvatske kroz priznavanje Srpske autonomne oblasti, odnosno kako smo je još nazivali, kroz županiju Krajine. Protiv toga je posebno bio, tome se posebno David Rastović protivio, tom pojmu "županije". Ako već piše pismo i sluša, a vama odgovaram, možda se sasvim dobro sjeća kada sam doneo predlog da se to zove "Srpska autonomna oblast" ili "županija", da se jako ljutio na tu riječ "županija".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro on se ljutio, ja vas ne pitam o tome nego što ste tada bili najbliži saradnici, pitam vas je li ovo tačno šta oni pišu, njih dvojica? I potpisali su.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Evo govorim šta je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kaže: "Ne verujem da si zaboravio noći koje smo tada proveli u kninskom centru za obaveštavanje, naše hrabro jurenje prema svakoj barikadi koja bi bila ugrožena. Svojim prisustvom si hrabrio naše komšije, naše seljane, naše Krajišnike koji su ti bezrezervno verovali. Da li si video tada nekog iz Srbije?".

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Što se tiče barikada, rekao sam kako su one nastale, a i funkcija im je bila, znači u obezbjeđivanju sprovođenja referenduma.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li bio neko iz Srbije tu?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Na barikadama?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da, je li vam neko podizao iz Srbije barikade?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vas nisam vidio na barikadama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mene niste videli. A jeste li videli nekog iz Srbije? Oni kažu: "Zar si video tada nekog iz Srbije?".

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Nisam ni pominjao da sam video nekog iz Srbije na barikadama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa imali smo ovde svedočenje da su neki iz Srbije...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Dozvolite da završim. Sem što sam vidio Jovicu Stanišića sa Milanom Martićem u avgustu mjesecu 1990. godine, predstavio ga je Martić kao čoveka iz MUP-a Srbije. To sam video i o tome sam govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li nemaju pravo neko iz MUP-a Srbije i neko iz MUP-a Krajine, sticajem okolnosti ministar unutrašnjih poslova, da budu prijatelji i da saraduju? Je li to nešto sumnjivo i nedopustivo?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: U to vrijeme Martić je bio inspektor, nije bio ministar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, kako komentarišete ovaj pasus iz njihovog pisma. "Pa Savet za odbranu koji optužuješ kao paralelnu vlast i strano telo si sam formirao kao prelazno telo do formiranja Teritorijalne odbrane." Je li to tačno ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Nije tačno. Savjet narodnog otpora formiran je, odnosno pardon, takozvani štab, ja sam čuo da se zove samo štab, puno ime nije bilo, formiran je u selu Pađane 18, pardon, dan prije 17. ili 16., dozvoličete mi samo trenutak. Da, formiran je 18. avgusta 1991. godine na inicijativu Marka Dobrijevića, Marka Perića, Zelenbabe, Opačića, Martića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, ne objašnjavajte, oni vam kažu da ste vi formirali to telo koje optužujete. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Molim vas, ja sam bio na početku sastanka, ali onda sam otišao sa Veljkom Popovićem, predsjednikom Izvršnog vijeća opštine Knin na sastanak sa Anđom Bujasom, načelnikom, šefom policije iz Šibenika u čijoj je nadležnosti bila policijska stanica u Kninu. I dok je taj sastanak trajao na Pađanima, ja sam bio sa Bujasom u stanici milicije u Kninu. Na tom sastanku Bujas je tražio da se mi saglasimo sa njegovim predlogom da u Knin dođe još 30 policajaca hrvatske nacionalnosti da bi popravili nacionalni prosjek. Prema tome, nisam bio na tom sastanku do kraja i ne znam tačno kako je završio, odnosno štab je formiran. O tome me je obavestio tada Martić i pozvao u Golubić i ja sam bio, došao sam u Golubić i tražio je, eto, kaže: "Ajde, očeš ti da nam kažeš šta će ko da bude?". Ja sam se šalio, ja kažem: "Pa dobro, ti možeš da budeš načelnik, evo Jova Opačić da bude za politički rad, on razume, Dušan Zelenbaba može da bude za sanitet. On zna sigurno te poslove, završio je SOŠ". Zelenbaba veli: "Pa ja nisam ni bio ni u vojsci". I onda smo se tome smijali. I to je bilo pomalo neozbiljno. U stvari, trebalo je da bude kao neka grupa koja bi koordinirala barikade koje su bile. Međutim, posle nekoliko dana to se pretvorilo u vojni logor i to se meni nije ni malo dopalo, pogotovo što su se pozivali na moj autoritet, da sam ja to sad na neki način tamo utemeljio, i da je to nekakav moj štab. Ja sam tražio od pokojnog Jovana Raškovića da se na sednici Izvršnog vijeća SDS

taj štab rasformira i da se oni odatle istjeraju i da se to raspusti. I tako je učinjeno. To je što se tiče tog štaba. Što se tiče Saveta narodnog otpora, u tome nisam učestvovao, to je ilegalna organizacija. I ja sam govorio ljudima za koje znam da su bili u toj organizaciji, pogotovo su smetali jako, em što su izvodili te stalno incidente, em što su stalno davali neka saopštenja na Radio Kninu koja su se čitala, što je u stvari doprinosilo neredima i tom stanju, haotičnom stanju koje je u stvari, kako je rekao pokojni akademik Rašković, trebalo da izazove uvođenje vanrednog stanja u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Preopširno dajete odgovore. Molim vas, dajte mi odgovore kratko. Oni kažu: "Sam si formirao to telo", a vi ovde objašnjavate da nije tačno, da ste bili na početku pa napustili i tako dalje. Molim lepo, znači oni lažu.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To su dva tela o kojima sam govorio. Znači, jedno je bio štab takozvani koji je formiran na sjednici stranke u Pađanima, a drugi je bio Savjet narodnog otpora koga su oni ilegalno formirali i u čijem ja formiranju nisam učestvovao, već sam insistirao da se on raspusti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A oni pišu ovde, kažu "zašto nas brukaš lažima o nekim našim svađama? Disali smo svi kao jedan, svesni da se borimo za elementarno ljudsko pravo na život?" Jeste li vi bili sa njima u nekom sukobu, da su oni bili ekstremisti, a vi mirotvorac?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja govorim kako je bilo. Ja sam bio vodio političke bitke o kojima sam ovde i govorio sa dosta detalja, a ako treba, mogu i još.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li to ono šta vam je u srcu i glavi bilo jedno, a na ustima drugo? Da li vam je stalno u srcu i glavi bilo da ostanete u Hrvatskoj?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: A u srcu mi je 1990. godine bilo da dobijemo autonomiju u Hrvatskoj, sa verom da će Hrvatska ostati u Jugoslaviji. Upravo ja sam tako i razmišljao, a tako sam javno i govorio, da cepanje Jugoslavije osećam kao cepanje sopstvenog tijela. Tako je bilo 1990. godine. Kako je bilo posle toga, ja sam detaljno opisivao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sobzirom da ste sada skinuli embargo sa ovih svedočenja, javnost će imati mogućnost da vidi kompletno svedočenje, i one trake gde vi sa istražiteljima razgovarate i sa predstavnikom

ove strane preko puta pa će moći sami da vide kako to izgleda. Pitaju vas ovi vaši drugovi bliski: "Nije li uvreda, bivši prijatelju, za naš srpski narod Krajine smatrati ga politički infantilnim? Kako je sa njim neko manipulisao, kako njega nije pokrenulo kolektivno pamćenje u jednoj generaciji o genocidnosti fašističko ustaške države? Ko je izmanipulisao", pitaju vas, "naše očeve koji su preživeli pogrom ustaša 1941. godine?"

SUDIJA MEJ: Sve ovo zvuči kao politički komentar ili nešto u tom smislu. To uopšte ne pomaže našem procesu. Dajte da krenemo dalje. Ako želite da svedoku citirate nešto iz sadržaja, neko pitanje, to je u redu, ali da dajete njihove komentare i političko mišljenje, to apsolutno nije relevantno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, oni pišu dalje: "Ljudi, zabo-ga, kakve to veze ima sa Srbijom?"

SUDIJA MEJ: Ne, ne, ja ću ovo da zaustavim. Ili imate neka prikladna pitan-ja ili je ovo unakrsno ispitivanje završeno. Ovo pitanje, ovo u vezi sa ovim pis-mom, postavili ste neka pitanja koja uopšte nisu dolična ili nisu relevantna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, moramo da požurimo. Ja ću čak i da preskočim neka pitanja, jer mislim da smo raščistili kako je išao napad na JNA, blokade kasarni, pa opšti napad i tako dalje. Dakle, da li se bar slažete da je armija po cenu nečuvenih ponižavanja i sopstvenih žrtava izbegavala da upotrebi bilo kakva drastična sredstva da se deblokira, da su stalno pregovarali i nastojali da se to mirno reši? Čuli ste i traku razgovora između Kadijevića i Tuđmana.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Jugoslovenska narodna armija, prema mom saznanju, upotrebila je najdrastičnija sredstva, odnosno najjača sredstva kojima je raspolagala, artiljeriju, čak i avijaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa branila je avijacijom neke transporte koji su bili napadani, to je tačno. Ali to što vi govorite je potpuna laž. Da li znate, kažete da su najdrastičnija sredstva, da li znate da su život i borba pripadnika JNA u blokiranim garnizonima u Hrvatskoj, od kojih su neki proveli preko dva i po meseca u uslovima blokade? Da li znate kako je to izgledalo?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Čuo sam da su njihovi uslovi bili strašni, a nešto sam čuo i iz snimljenog razgovora Adžića, generala Adžića i Ratka Mladića koji mi je Mladić pustio da čujem povodom zauzimanja mosta na

Maslenici. Upravo je Adžić govorio o teškom položaju njegovih i Mladićevih drugova u blokiranim garnizonima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, u tim garnizonima, evo na primer Varaždin, Đakovo, Slavonska Požega, Čakovec, ubrzo su se predali gotovo bez borbe, bili su blokirani. Neki su opet, kao što je Bjelovar, Zagreb, Osijek, Šibenik, Karlovac, Gospić, dali snažan otpor, borili se sve dok su mogli, odnosno dok nisu bili deblokirani.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Znam da su Tudmanove snage zauzele većinu garnizona u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A poznato vam je, je li vam poznato to ime majora Tepića?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Pa poznato mi je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jedino je Bjelovar uz velike žrtve nakon žestoke celodnevne borbe pao, a major Tepić herojski poginuo, poginuo je i komandant Oklopno mehanizovane brigade, bio je divljački napad na JNA. U njihovom garnizonu nikoga nisu ugrožavali, nikoga nisu napadali. Je li to činjenica ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tačno je i major Tepić je proglašen herojem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li vam je poznato da je paralelno sa ovim što se događalo već 1990. i 1991. godine išlo i etničko čišćenje, kada je deo srpskog stanovništva koji je bio prinuđen na iseljavanje krenuo ka Srbiji? Da li znate da smo već onda imali 100.000 izbeglica iz Hrvatske?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne znam, recite kada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo 1991. godine, dakle, već 1991. godine, još je bila Jugoslavija.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja znam da je tokom 1991. godine, posebno u ljetnjim mjesecima, za vrijeme oružanih sukoba u Istočnoj Slavoniji bilo veliki broj izbjeglica. Lično sam bio u selu Vajska na vojvođanskoj strani Dunava i svojim očima sam video da je veliki broj ljudi izbjegao. Bili su smješteni u osnovnoj školi u selu Vajska i odatle su razmješteni po Srbiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Valjda ste bili predsednik vlade u ono vreme, valjda vam je poznato da je 100.000 Srba pobeglo iz Hrvatske pred terorom, nevidenim hapšenjima, maltretiranjima, tihim ubijanjima, odvođenjima ljudi kojima se trag nije posle toga znao?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne znam 100.000, veliki broj ljudi je napustio Zapadnu Slavoniju, to je prvi veliki egzodus kada se Jugoslovenska narodna armija povlačila iz Zapadne Slavonije. To je bio prvi veliki egzodus Srba koji se desio u jesen 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas. A da li znate da je čak "Njujork tajms" (The New York Times) 1993. godine, David Bajnder (David Binder) piše 1993. godine u "Njujork Tajmsu" o 10.000 miniranih srpskih kuća i isterivanju Srba iz Hrvatske, i to van područja Krajine, gde konstatuje da je to etnički najčistija država u Evropi (Europe) na prostorima koje kontroliše? Tada nije kontrolisala prostore Krajine. 10.000 dinamitom dignutih kuća, Granić je priznao 7.000. Je li znate vi to?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: 1993. godine ja sam pripadao kontingentu od nekoliko stotina hiljada Srba koji je izbjegao sa tog prostora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 1993. godine? Ja kažem da je pisao 1993. godine o 10.000 dignutih u vazduh srpskih kuća van Krajine. 1993. godine, gospodine Babiću, ne 1995. godine. Nemojte da mešate.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li znate nešto o tome? On je pisao 1993. godine, a to se događalo sukcesivno. Sećate li se šta je urađeno u Zadru upravo u vreme o kome vi govorite, šta je urađeno u drugim mestima, da su sa celim familijama ljudi dizani u vazduh?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Poznata je priča o porodici Zec koja je ubijena u Zagrebu, srpskoj porodici Zec.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vi svodite ovih 10.000 kuća dignutih dinamitom na porodicu Zec samo, što je tragičan događaj naravno? Ja govorim o 10.000 kuća, govorim o 1991. godini, o 100.000 izbeglica iz Hrvatske.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: 1991. godine, do kraja 1991. godine ja tačno ne znam, ali desetine hiljada izbeglica je već bilo negde sa područja, negde iz Zapadne Slavonije koju su dotle držale snage Jugoslovenske

narodne armije. Bio je prije toga deo područja opštine Slavonska Požega, koju su hrvatske vlasti iz Požege iselile i spalile kuće. To su sela sa zapadnog dela Slavonske Požege, to je bilo 1991. godine takođe. Rekao sam da je 1991. godine u leto veliki broj ljudi iz Istočne Slavonije prelazio Dunav.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ne gubimo vreme na tome. A je li to ta, na primer, je li na "Njujork tajms" uticala ta paralelna struktura o kojoj stalno govorite?

SUDIJA MEJ: On ne može na to da odgovori.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čini li vam se, gospodine Babiću, da nešto prežustro napadate, nekako previše napadno rekao bih, paralelnu strukturu? Čini li vam se da se iz aviona vidi prazno mesto u tom mozaiku gde ćete da dovedete sad nekoga koga ste navodno napadali iz paralelne strukture da radi uverljivosti potvrđuje ovo šta vi sad pričate? Zar vam se ne čini malo amaterski i diletantski cela ova montaža i režija?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja govorim istinu i moja saznanja. Istina je jedna i cela, nije na parče.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi kako objašnjavate, na primer, da na trakama kojih ima bezbroj sa vašeg saslušavanja pred predstavnikom druge strane i istražiteljem, od prve trake koja bi trebalo da je početak snimanja se čuju objašnjenja kako ste u ranijim više puta razgovorima konstatovali tako i tako? Jeste li vi to vršili probe, kao u pozorištu, šta ćete da govorite pri snimanju? Koliko ste sati proveli pre nego što ste počeli snimanje, koliko ste sati proveli pre snimanja u razgovorima i pripremama za snimanje?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: U vezi moje izjave, mogu da kažem da sam svoju izjavu davao po proceduri, znači kad je već bila uključeno audiovizuelno snimanje, tada je počela moja izjava. Prije toga stupio sam u kontakt, imao sam dva susreta sa jednim od istraživačkog tima Tribunala, to su kontakti bili od jedno pet, 10 minuta, kada sam tražio razgovore i kada su bili radi zakazivanja razgovora. Samo to, a ne oko moje izjave. Znači nikakvih prethodnih niti razgovora, niti izjava, niti razgovaranja o tome šta ću ja govoriti, ni sa kim pa ni sa predstavnicima Tribunala nisam imao prije nego što je počeo intervju koji je sniman i zvučno i video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, zar vam nije primer Kijeva, Drniša, suprotno od ove šeme koju ste želeli da prikažete, pitala vas je dama koja vas je ispitivala u glavnom ispitivanju kakva je bila šema. Pa onda objasnite, DB isprovocira, a armija napadne, pobije Hrvate i protera Hrvate i tako dalje. Zar nisu svi ovi događaji, evo ga Kijevo, Drniš, svaki pojedinačno, imate Obrovac, Kostajnicu, Plaški, Posavina, Okučani, Bruska, Škabrnja, Rupe, Nadin, Slunj, Ogulin, Saborsko, Petrinja, Sisak, Korenica, Gospić, Dubica, svi su suprotni, o svakom postoje podaci, svi su suprotni toj vašoj šemi koju ste izmislili da podržite ovu montiranu tužbu?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja govorim o svojim saznanjima i onome šta se dešavalo u to vrijeme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li primećujete da su vam saznanja onda bila jedna, a kasnije ste kao došli do nekih drugih saznanja?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam uvek sticao saznanja i ličnim uviđajem i iz informacija u to vreme i informacija o događajima neposredno posle toga, znači moja su saznanja višestruka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro ako vam nije dovoljan ovaj...

SUDIJA MEJ: Zaustaviću ovo. Prekidam vas, gospodine Miloševiću. Vreme je za pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, upućena vam je molba od strane prevodioca, i vama i svedoku da usporite malo da bi to sve moglo da bude prevedeno. Setite se onoga što sam rekao na početku. Ostavite kratku pauzu, par sekundi između pitanja i odgovora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro gospodine Mej, mada vidim da imam još samo jedan sat, ali trudiću se da vodim računa o prevodiocima. Dakle, nabrojao sam vam sva ova mesta i sva po podacima koje imamo govore potpuno suprotno od vaše šeme. Ali odgovorite mi na pitanje, imate li vi možda nekakva naknadna saznanja i o nizu drugih zločina koji su se desili, a koja sada vi ovde opovrgavate? Na primer, evo nekoliko ću samo nabrojati, 22. avgusta 1991. godine Zbor narodne garde i MUP Hrvatske protutnjali kroz srpska banijska sela Trnjane, Kinjačka, Bestrmu, Blinjski Kut, Blinjsku

Gredu, Brđane, pucali na sve što se kreće, pobili nekoliko desetina ljudi. Da li znate to ili ne znate?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Pa da kažem o onom što sam, šta ste vi rekli da je navodno moja šema, to je moje saznanje o načinu kako ste vi vodili rat, kako ste u taj rat uvlačili srpski narod u Krajini, kako ste u taj rat uvlačili Jugoslovensku narodnu armiju, kako ste ostvarivali svoj politički cilj. O tome sam već govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam konkretno pitanje.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je bilo, to je...

SUDIJA MEJ: Nemojte da govorite u isto vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odgovorite mi na konkretno pitanje.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je bio prvi dio vašeg pitanja. Drugo, ja se iz tog vremena sjećam, rečeno mi je o pogibiji velikoj broja ljudi u selu Kinjačka pored Siska gde su hrvatske oružane snage pobile veliki broj Srba, u selu Kinjačka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, evo u Sisku koji nije bio u sastavu Krajine, koji je bio pod hrvatskom vlašću, da li se sećate da je u leto - jesen 1991. godine likvidirano nekoliko desetina lica srpske nacionalnosti, nekih, nekoliko desetina tela nisu ni pronađeni još uvek? Ljudi su ubijani u kućama, na ulici, na radnim mestima, a najčešće odvođeni na unapred pripremljena mesta i tamo likvidirani. Evo Sisak, na primer, znate li nešto o tome?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne znam tačne podatke ko je ubijen i koliko je ljudi ubijeno u Sisku, ali znam da je iz Siska pobjegao veliki broj, izbjegao veliki broj ljudi. Od toga znam i četvoricu rukovodilaca Srpske demokratske stranke koji su izbegli iz Siska na područje Banije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je tačno da su u Pakračkoj Poljani vršene masovne likvidacije Srba, u Marinom Selu i Pakračkoj poljani koje su počeli 9. oktobra 1991. godine?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Čuli smo za događaje u Pakračkoj Poljani i Marinom Selu, da su tamo snage odrijeđenih oružanih formacija Hrvatske napravile zločin nad Srbima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate za ove mnogobrojne male logore smrti koji su tamo formirani: Ribarska koliba, Stara ciglana u Pakračkoj Poljani?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Čuo sam za Pakračku Poljanu i Marino Selo, a tačno te lokalitete ostale ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A znate li koliko je stotina Srba tu ubijeno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Čuo sam da je ubijen veliki broj Srba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su u Gospiću, vi takođe govorite potpuno pogrešno o događajima od 10. septembra 1991. godine, da su izvršili grupisanje ZNG i MUP oko kasarne "Narodni heroj Siniša Opsenica" i vojnih objekata Kanjiša, Podoštra, objekat tri, da su isključili struju, vodu, telefon i počeli da ubijaju vojnike koji su bili van kasarne? A onda su sa bolnice i crkve u krugu kasarne ubili kapetana Miodraga Ostojića, poručnika Duška Mazinjanina, šest vojnika teško ranili i tako dalje. Da li se sećate toga?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Sjećam se dvije stvari iz tog vremena, neko od oficira je pričao da žene oficira pripadnici hrvatskih oružanih formacija vešaju za kuke. Tu sam informaciju imao u to vrijeme, ne znam tačno kada. To su pričali oficiri da se događa u Gospiću. I znam za, odnosno čuo sam da su bila ubistva Srba u Gospiću i sahranjivanja oko Gospića. O tome se sada vodi istraga i suđenje u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato tada iz ove zgrade Uglovnica gde su upali pripadnici MUP-a i ZNG, tu su bili na primer Rožić Milan zvani Ruka, Matija Martin zvani Ivan, Žigić Željko, Petri Miroslav likvidirali nekoliko desetina, odveli i likvidirali nekoliko desetina ljudi srpske nacionalnosti?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, gde ste rekli da je to bilo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bilo u Gospiću.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne znam, konkretno detalje ne znam. Ali znam da je bilo tih događaja, o tome sam rekao šta sam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je 25. decembra, u periodu od dva dana, iz Gospića i Karlobaga odvedeno 123 lica srpske nacionalnosti i likvidirano?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, čuo sam iz tog vremena i kasnije da je veliki broj Srba proganjan i ubijen u Gospiću od strane hrvatskih snaga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate događaja kada su patrolirajući ničijom zemljom pored sela Široke Kule da su pripadnici TO i JNA našli ugljenisana tela 15 muškaraca i 9 žena?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Rekli su mi za taj slučaj. Ne znam tačno, znači ne znam kad sam čuo to, ali rekli su mi za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je u Karlovcu koji vi pominjete potpuno pogrešno dajući tok događaja, 21. septembra zaustavili vozila i pobili vojnike? Da li se sećate toga?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Sjećam se od događaja na Koranskom mostu, kada su hrvatske snage zaustavile jednu grupu rezervista sa područja Korduna koji su išli u kasarnu, logorište ili jednu kasarnu kraj Karlovca i tu su ih pobili na mostu, jedan se čovjek spasio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tako što je skočio u reku.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Skočio je u reku i o tome je i pisalo i čitao sam njegove napise o tom događaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pucali im prvo po nogama, pa klali, lomili kosti, otsecali uši, sve na tom mostu.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Pričao je, znači čitao sam da je taj čovek pisao da su ih terali da leže po zemlji i da su ih likvidirali jednog po jednog i da se on spasio tako što je skočio i pobjegao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li se sećate događaja u mestu Paulin Dvor, kod Osijeka? Meštani Paulina Dvora nisu ni uzeli oružje u ruke, jer su dobili garancije od Hrvata iz susednih sela da im se ništa neće dogoditi. Međutim, kad su došle policijske snage u ta sela, sve su ih smestili u dve kuće i noću, između 11. i 12. decembra likvidirali sve koji su bili u kući broj 51 zatočeni. Ujutru nije bilo ni mrtvih, ni živih, samo krv po celoj zgradi. Da li se sećate toga?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se konkretno tog događaja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Do sad je pronađena samo Dara Vujanović, ostalima ni traga ni glasa ni danas nema.

SUDIJA MEJ: Svedok ne može da svedoči o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ovi istražitelji ove druge strane su 2002. godine pronašli leševe 18 nestalih iz Paulin Dvora na lokaciji zvanoj Rizvan...

SUDIJA MEJ: Da, ali moram da vas zaustavim, gospodine Miloševiću. Vi ste postavili neka pitanja ovom svedoku, a relevantno je sada samo ono o čemu on može da svedoči. Ako želite, vi možete da izvodite svoje dokaze o tome. Nema nikakvog smisla postavljati mu pitanja u vezi toga, ako on o tome ništa ne zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, s obzirom na to šta se dešavalo u Zapadnoj Slavoniji i sa onim prvim velikim egzodusom Srba iz Zapadne Slavonije, kako možete da govorite to što govorite?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne razumjem pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako možete da pravdate, da pravdate Hrvatske vlasti kad znate za egzodus iz Zapadne Slavonije i sve ove zločine koje sam vam nabrojao? Jeste li to nekim naknadnim saznanjima opet došli do nekog uverenja da su to Srbi nešto napali na njih?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Nikoga ne pravdam niti nekoga krivim, govorim ovde moja saznanja o tome. Na šta konkretno mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je tačno da su desetine hiljada Srba na traktorima i konjskim zapregama napustili područje Daruvara, Grubišnog Polja, Podravske Slatine, manjeg dela Pakraca gde su inače predstavljali većinsko stanovništvo?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tačno. U onom trenutku kada se Jugoslovenska narodna armija počela povlačiti sa tih prostora ja sam čuo, slušao priču od tih ljudi su se pronosili glasovi da ustaše, kako su oni to zvali tada hrvatsku vojsku, da ustaše kolju okolo. Ne znam tačno šta se sve dešavalo okolo, ali sa Jugoslovenskom narodnom armijom povukle su se i desetine hiljada Srba iz Zapadne Slavonije, izbegle, pobjegle ili se iselile. Znači, ja znam ono što sam čuo i vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nisu pod zločinima koji su vršeni. Pa da li znate, ja sam postavio pitanje vašem kolegu koji je zaštićen svedok i pitao sam ga je li zna da je etnički očišćeno 193 naselja, a on je rekao da nije tačna cifra 193, nego je rekao 163. Tada je 52.320 Srba napustilo, a u konačnom izveštaju se spominje cifra do 70.000. Da li znate to?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja govorim da znam da su desetine hiljada ljudi sa prostora Zapadne Slavonije izbjegle na način o kome sam govorio, znači kad se JNA povlačila. Ustvari, ako hoćete moje mišljenje sada, to je posledica takođe vaše politike i prema Srbima i prema Hrvatima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro gospodine Babiću. A da li je tačno da je u Nos Kaliku 3. aprila 1992. godine hrvatska vojska izvršila napad na ovo čisto srpsko selo i da danas ne postoje ni kuće, ni ljudi, da je celo selo uništeno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Koje ste godine rekli?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 3. aprila 1992. godine, Nos Kalik danas ne postoji, nema kuća ni ljudi.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tačno je da je hrvatska vojska forsirala reku Čikolu u to vrijeme i najprije zauzela ceo Nos Kalik, jedino srpsko naselje na Miljevačkom platou i čuo sam da tamo nema sad stanovnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I savnila ga sa zemljom.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da li su ih tada isterali, pobili, ja tačno ne znam, ali u sljedećoj akciji hrvatske vojske u daljem naprijedovanju na Miljevačkom platou juna 1992. godine poginulo je nekoliko desetina pripadnika Teritorijalne odbrane Krajine na tom području, većinom sa prostora Dalmatinskog Kosova i Knina. To je bilo drugo naprijedovanje hrvatske vojske prema takozvanim, kasnije nazvanim ružičastim zonama, odnosno teritorijama koje nisu bile pod zaštitom Ujedinjenih nacija (United Nations), odnosno koje nisu po Vensovom planu, koga ste vi bili prihvatili, nisu bile zaštićene, zaštićena područja od Ujedinjenih nacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali nećete valjda da osporite da se taj mučki napad dogodio upravo u tim ružičastim zona koje su ipak bile zone u kojima se nije smelo da događa ništa što je vojni sukob, da se sve to desilo pred očima UNPROFOR-a (United Nations Protection Force).

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja vam kažem tačno, to nisu bila područja pod zaštitom, znači nisu bila područja pod zaštitom, jer vi niste htjeli da se modifikuje Vensov plan i da ta područja dođu pod zaštitu. Ta područja su kasnije nazvana "takozvana ružičasta područja", nakon tih događaja, a nazvana su zato da bi se našao model znači između tadašnje Vlade Krajine, vas i hrvatske strane kako da se u tim područjima što prije uspostavi Hrvatska vlast.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su tada bacali u jame pobijene Srbe pa preko njih nekakvo glomazno smeće da bi zatrpali tragove zločina?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Bio je veliki broj otkrivenih žrtava tih sukoba, napada na Miljevce, znači između hrvatske vojske i rezervista Teritorijalne odbrane Krajine, odnosno Srpske vojske Republike Srpske Krajine u to vrijeme. Veći broj, jedan broj tijela, čini mi se, nije pronađen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi iskrivljujete i događaje u Maslenici 22. januara 1993. godine, kada je hrvatska vojska napala Republiku Srpsku Krajinu na jugu iz Zadra u pravcu Benkovca i Obrovca, a i iz Sinja prema Vrlici.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Šta pričate gospodine, kako iskrivljujem? Recite mi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tačno da je tada 22. januara hrvatska vojska napala Republiku Srpsku Krajinu sa juga iz pravca Zadra, a u pravcu Benkovca, Obrovca, a iz Sinja prema Vrlici? Je li tačno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Bila su dva napada hrvatske vojske. Ona su usledila jedan za drugim. Prvi napad je bio u području Masleničkog mosta, Ravnih Kotara, znači uz Jadransku magistralu i tada su hrvatske snage zauzele dio teritorija koji je bio takozvano područje pod zaštitom Ujedinjenih nacija koje, međutim, nije bilo demilitarizovano. U stvari, povod za taj napad jeste bio što nisu realizovani sporazumi oko otvaranja takozvanih plavih puteva, sporazumi koje je tadašnja Vlada Krajine vodila sa hrvatskom stranom uz vašu podršku. Zašto to niste realizovali, ono što ste se dogovorili, ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Misliš zašto, zašto vi niste realizovali? A recite mi, molim vas...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vi niste.

prevodioci: Molimo govornike da se ne preklapaju. Malo sporije, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno upravo suprotno, da su tek onda, budući da su napadnuti tu gde su bili štice od strane UNPROFOR-a, da su tek onda Krajišnici iz skladišta uzeli teško naoružanje da bi mogli da se zaštite od napada, kad ih nije zaštitio UNPROFOR? Je li tačno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, tačno je da niste ispoštovali plan koji ste potpisali, znači nije izvršena potpuna demilitarizacija, nije stvorena mješovita policija, nisu se vratili raseljeni Hrvati. To je tačno. I tačno je da je hrvatska vojska napala na ta područja tog datuma kog ste rekli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro. A recite mi za Medački džep, južno i jugoistočno od Gospića, je li i to bio jedan mučni napad? Posle 18 meseci zaštite Ujedinjenih nacija, ljudi nisu očekivali nikakav napad, bili su 18 meseci pod zaštitom. Tenkovsko pešadijski napad na Divoselo, Čitluk, Počitelj.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Prvo, činjenica je da je u tom prostoru hrvatska vojska i policija počinila masovni zločin nad srpskim civilnim stanovništvom, da je u tom području poginuo veliki broj pripadnika srpske vojske Republike Srpske Krajine. A taj prostor je takođe bio, znači taj se događaj desio u uslovima otvorenih neprijateljstava 1993. godine između vojske Krajine i hrvatske vojske. Taj prostor je takođe bio zona pod zaštitom Ujedinjenih nacija, ali činjenica je da i taj prostor nije bio demilitarizovan, da ga vi niste demilitarizovali po odredbama Vensovog plana koga ste namjetnuli Krajini i činjenica je da je tu postojao oružani sukob između hrvatske vojske, hrvatske policije sa jedne strane i srpske vojske sa druge strane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa zar nije upravo suprotno, da su građani verovali u zaštitu UNPROFOR-a, da ih je napad iznenadio i da je tu došlo do neviđenih zločina, gospodine Babiću?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, vama ne može više biti žao ljudi koji su poginuli tamo od mene. Više žalim za tim ljudima nego vi. Činjenica je da je u to vrijeme postojalo stanje oružanog sukoba između Srpske vojske Krajine i hrvatske vojske. Vi ste rekli da je od januara, to je tačno, nastao taj sukob, od januara 1993. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate pismenog izveštaja generala Žana Kota (Jean Cot), koji je tada bio komandant UNPROFOR-a, izveštaja od 19. septembra 1993. godine? On je po obilasku sela izjavio,

piše u izveštaju, citiram izveštaj. "Nisam našao znakove života, ni ljudi ni životinja, u nekoliko sela kroz koja smo prošli. Razaranje je potpuno, sistematsko i namerno." Da li se sećate tog njegovog izveštaja?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, to je sasvim tačno i odgovara istoj slici koju su napravile oružane formacije JNA i druge pod njenom komandom kojima ste vi komandovali 1991. godine na određenim područjima Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam za ovo, a vi te vaše, to ponavljanje, stalno ponavljanje ovih optužbi nije odgovor na moje pitanje. Ja vas pitam, a vi odgovorite na moja pitanja.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja vam kažem da je način na koji je Franjo Tuđman vodio rat 1993. godine i 1995. godine protiv srpskog naroda u Krajini isti onakav kakav ste vi vodili, preko Jugoslovenske narodne armije, protiv Hrvatske i hrvatskog naroda 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li moguće da ove zločine koje su napravili na svim ovim operacijama, evo na primer taj "Bljesak", "Oluja" i sve to, da je to armija radila, da sam ja to radio 1991. godine protiv Hrvata? Koje su to koje su to hrvatske teritorije ispražnjene od Hrvata, pobijeni Hrvati i tako dalje, sve što to govorite o nekakvom delovanju JNA protiv Hrvata na hrvatskim teritorijama? Koje su to teritorije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: 1990. godine i 1991. godine vrlo sam precizno govorio šta su oružane formacije JNA i druge pod njenom komandom i pod vašom vrhovnom komandom učinile u 1991. godini. Pominjao sam sela i Kijevo, pominjao...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Kijevu niko nije poginuo.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Pominjao sam Drniš, pominjao sam područje Vukšića i područje oko Benkovca i Maslenice, oko Masleničkog mosta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znete li da je JNA upravo...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da završim, dozvolite. Pitali ste me, da završim. Saborsko, Slunj, Kostajnica, oko Mituševca, znači pominjao sam već pred ovim sudom sva ta područja koja su razorena pod vašom vrhovnom komandom 1991. godine. 1995. godine u akcijama "Bljesak" u Zapadnoj Slavoniji i "Oluja" na području SAO Krajine oružane formacije Hrvatske su to isto napravile protiv srpskog stanovništva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi upoređujete deblokiranje puta u Kijevu u kome niko nije poginuo, deblokiranje puta kroz Saborsko jer niste mogli da se povezujete sa drugim područjima, a imali smo ovde svedoka koji je učestvovao u toj operaciji kod Saborskog...

SUDIJA MEJ: Pitanje nije na mestu. Ponovo je reč samo o iznošenju vaše teze. To pitanje nije na mestu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Isto što i ove operacije "Bljesak" i "Oluja" i isterivanje 250.000 Srba iz Krajine.

SUDIJA MEJ: To je upravo ono šta sam hteo da kažem. Pređite na sledeće pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li tačno da je u pregovorima sa Mikelićem otvoren autoput, a da ste ga vi zatvorili, a hrvatske snage iskoristile kao izgovor da nasilno tenkovima otvore autoput?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Autoput je zatvorio, odnosno naredio zatvaranje Milan Martić, tadašnji predsednik Republike Srpske Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači Martić je to uradio.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam u to vreme bio ministar spoljnih poslova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar se ne sećate da je Rezolucijom 994 (UN Security Council Resolution 994) od 17. maja 1995. godine Savet bezbednosti zahtevao od Hrvatske da se povuče iz zone pod zaštitom Ujedinjenih nacija, da je dotle bilo došlo, doduše bez ikakvih sankcija prema Hrvatskoj naravno, ali da su čak to oni morali da traže? Da li se toga sećate?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Naravno da se sjećam, ja sam preko predstavnik Ujedinjenih nacija, civilnih predstavnika Ujedinjenih nacija o tome i razgovarao u to vreme. Međutim, Hrvatska je zadržala kontrolu nad tim prostorom Okučana koji je zauzela u operaciji "Bljesak".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi molim vas koliko je ljudi poginulo u operacijama "Bljesak" i "Oluja" i koliko je isterano?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: U operaciji "Bljesak" ne znam tačno nekoliko desetina, brojke ne znam precizno. U operaciji "Oluja" istjerano je, izb-

jeglo ili se sklonilo, po mojim saznanjima i mojim procenama, između 200.000 i 240.000 Srba, u operaciji "Oluja".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda da se ne bavimo dalje pošto vi očigledno imate svoj prilaz ovim stvarima. Samo da se vratimo sad pošto je otvoreno, otvorena sednica pa znači možemo, rekli ste da ste posle operacije "Oluja" bili kod mene na nekom razgovoru koji ste rekli da je trajao par minuta, da ste pre toga bili kod Mirka Marjanovića i kako sam vam ja rekao da ćemo izbeglice da pošaljemo na Kosovo.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Rekli ste da ćete smjestiti 100.000 na Kosovo, a da veliki broj, znači ostatak može i u Republiku Srpsku. A na moje pitanje da li možemo ići u Istočnu Slavoniju, rekli ste "ne" i dodali "ne zasada".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To nije istina, ali samo da vas pitam o činjenicama. Da li je vama poznato da je u Srbiji posle operacije "Oluja" sobzirom na ono što se dešavalo i u Republici Srpskoj i na prostorima Bosne i Hercegovine bilo milion izbeglica?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Pa prema mojim saznanjima i procjenama bilo je oko 800.000, znači do milion možda, znači između 800.000 i milion.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Milion izbeglica. A znate li...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam, moje su procjene bile oko 800.000 izbjeglica da je bilo nakon događaja na Kosovu. Možda nakon događaja, nakon rata na Kosovu, znači 800.000, možda i do milion izbjeglica je bilo na teritoriji uže Srbije i Vojvodine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kakav rat na Kosovu, zaboga miloga. Govorim vam posle "Oluje" 1995. godine.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Posle "Oluje", onda je oko 600.000, između 600.000 do 800.000 bilo izbjeglica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je vama, bilo je milion izbeglica tada u Srbiji. Da li je vama poznato da je ukupno na Kosovu, na Kosovu je bilo ukupno po svim osnovama svega 10.000 izbeglica?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Znam sasvim pouzdano da je bilo manje od 100.000, jer nije ni bilo mogućnosti da se smjesti toliki broj ljudi normalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naravno da nije bilo mogućnosti niko da se smesti više...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da, to sam...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali daleko potprosečno...

prevodioci: Molim vas, nemojte da govorite u isto vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U odnosu na broj jer jedan posto izbeglica koji su postojali u Srbiji bio je na Kosovu koje predstavlja 10 posto teritorije Srbije. Prema tome, 10 puta ispod proseka bilo je izbeglica na Kosovu. Jesu li vama ti podaci poznati?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: U tome je bilo i moje čuđenje na vaš stav da će na Kosovu biti smješteno 100.000 ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A čekajte, molim vas, da vas pitam. Jeste bili pre toga kod Marjanovića?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vam Marjanović rekao da ćemo primiti sve izbeglice?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Rekao je sljedeće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vam rekao...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Dozvolite da odgovorim. Dozvolite mi da odgovorim, molim. Rekao je sledeće, da će primiti sve one koji dođu u Srbiju, ali prvo da kod rodbine mogu da se smeste samo oni koji su u prvom rodbinskom odnosu, znači brat, sestra, otac, majka, deca ili tako u tom smislu. Znači mogu ti, svi ostali će pod pratnjom koju, pod pratnjom policije, odnosno pod kontrolom štaba koji ste formirali, tu je bio Jovica Stanišić, Badža, ministar saobraćaja i još jedan čovjek, ne mogu da se sjetim, da će biti svi razmješteni po Srbiji onako kako je to vaš plan. To mi je on rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li pomenuo da će da idu na Kosovo?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: On mi je rekao ove dvije stvari. Nije mi rekao gde će biti smješteni nego na koji način će ljudi biti smješteni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je logično da, kad dolazi 250.000 ljudi, da se formira štab i da se razmeste širom Srbije, da ne mogu svi da stanu u Beograd? Je li to nije logično?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Što se Beograda tiče, moja su saznanja da ste zabranjivali da ljudi skreću sa autoputa u Beograd.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ogroman broj izbeglica je bio u Beogradu.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Znači da...

prevodioci: Molimo vas, da pravite pauze između pitanja i odgovora.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Prema mojim saznanjima, jedino kako su ljudi dolazili, mogli doći u Beograd je po ovom prvom načinu koji je Marjanović rekao, znači kod rodbine. I drugi, ako bi se, ako bi pobjegli iz kolona ili bi se iskrali, znači bez saglasnosti policije mogli da se vrate za Beograd.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa zar nije logično da vlada, odnosno njen štab za izbeglice usmerava da ravnomerno rasporedi izbeglice na teritoriji Srbije? Nije Srbija tako ogromna da može da primi sve u glavni grad.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Po mom saznanju, iz tog vremena niste dali da se izbeglice smještaju u Beograd.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Već ih je bilo dovoljno u Beogradu. I šta sa tim? Objasnjavali ste ovde da su bili, da je policija pratila kolone, a znate li da...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, ja ću ovu raspravu da privedem kraju. On je svoj odgovor dao. Rekao je šta zna o tome. Vi možete da izvedete dokaze o tome ako želite. On ne može ništa više da kaže o ovome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste ovde objasnjavali da sam ja hteo da smestam izbeglice na Kosovu po nekakvom tajnom planu koji sam imao. Evo, sad ću da vam pokažem "Službeni list" Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, znači ne Srbije nego Jugoslavije, koji nosi datum 9. februar 1990. godine. Znači to je vreme kad je Jugoslavija bila celovita, kad je predsednik Predsedništva bio Janez Drnovšek, kad je Savezna skupština imala Veće republika i Savezno veće i kad je to Savezno veće Jugoslavije, znači još

1990. godine donelo zaključke objavljene u Službenom listu Jugoslavije. Tu se govori o Kosovu, da su uneli nemir i nesigurnost kod svih građana, a naročito Srba i Crnogoraca, da je povećano njihovo iseljavanje sa Kosova, da se preduzmu mere radi njihove lične i imovinske sigurnosti, da se suzbija i onemogućava agresivno delovanje albanskih separatista i terorista. Sve to piše 1990. godine, Skupština Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, kontinuirano djelovanje albanskih separatista i terorista usmjereno na izdvajanje Kosova iz Socijalističke Republike Srbije i Jugoslavije i tako dalje. Donosi zaključke, kaže da je program demokratski zajednički dokument i onda ima naslov "Jugoslovenski program mera i aktivnosti za zaustavljanje iseljavanja Srba i Crnogoraca sa Socijalističke autonomne pokrajine Kosovo", pa brži povratak onih koji su ga napustili i dolazak svih koji žele da žive i rade na Kosovu. Dakle, o kakvom vi to tajnom planu o Kosovu mom ličnom...

SUDIJA MEJ: Ja se ne sećam da se pominjao bilo kakav tajni plan. Pitajte svedoka o tome. Da li ste vi razumeli da je postojao neki tajni plan da se presele ljudi na Kosovo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, on je...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak, pustite ga da završi, pustite ga da razjasni ovo.

SVEDOK BABIĆ: Ja, časni sudijo, čini mi se da tokom svog svjedočenja nisam na taj način govorio o tome. Čini mi se da sam ranije, možda sa istražiteljima da sam pominjao da sam znao da Vlada Srbije ima plan o naseljavanju 100.000 povratnika Srba na Kosovo. Otprilike u tom smislu. Ali, ja detalje plana toga ne znam, nisam govorio o tajnom planu nikakvom već u jednom kontekstu sjećanja na populaciju, smještaj izbjeglica i tako dalje. To sam se podsetio da sam imao u jednom vremenu saznanja iz medija, znači o nikakvom nisam govorio tajnom planu, samo sam usput pomenuo ono što sam čuo i znao da je postojao nekakav plan, da li Vlade Srbije ili savezne vlade, znači nekoga, a čini mi se Vlade Srbije ili možda Srbije o planu da se 100.000 Srba naseli na Kosovu, odnosno govorilo se o povratnicima, znači u tom smislu. Ali mislim da ovde na suđenju o tome, to nisam pominjao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja sam vam pročitao, ovo je jugoslovenski program aktivnosti za zaustavljanje, program mera i aktivnosti za zaustavljanje iseljavanja Srba i Crnogoraca, brži povratak onih koji su ga napustili i dolazak svih koji žele da žive i rade na Kosovu. Molim vas da ovo stavite kao dokazni predmet, ovaj Službeni list pošto je to jugoslovenski program i pošto ga je donela Skupština Jugoslavije, da time ne bi manipulisao ovaj svedok, ovakav i slični koji će se pojaviti. Da li vam je poznato...

SUDIJA MEJ: To uopšte nije prikladan komentar. Da li želite da se ovo uvrsti u dokazni materijal?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da. Da li znate koliko je bilo na teritoriji Hrvatske logora za Srbe? Da vam osvežim pamćenje. Da li znate da je na teritoriji Hrvatske bio 221 logor za Srbe? U Biogradu na moru tri, u Bjelovaru devet logora, u Varaždinu tri, u Vinkovcima jedan, u Virovitici tri, u Vrginmostu dva, u Glini dva, u Vrpolju jedan, na Golom otoku i tako dalje, i tako dalje. Ukupno 221 logor za Srbe.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Znam da je na području bjelovarske regije i Slavonije posle akcije "Bljesak" bio veliki broj logora u koje je hrvatska vlast smještala zarobljene Srbe, odnosno držala.

SUDIJA MEJ: Imamo pred sobom dokument. Gospodine Miloševiću, to je dugačak dokument u kome ima sigurno i stvari koje nisu vezane za ovo suđenje. Ako se prevedu prve tri strane, hoće li to da bude dovoljno?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa možete da ga prevedete celog, gospodine Mej, da bi videli da je cela Jugoslavija preduzimala mere da se suprotstavi namerama, kako piše, albanskih separatista i terorista i to još 1990. godine.

SUDIJA MEJ: Da, ali da li se ceo dokument odnosi na to pitanje ili u njemu ima i drugih stvari?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je samo program koji se odnosi na Kosovo, gospodine Mej, nema drugih stvari.

SUDIJA MEJ: U redu, u redu. Daćemo ga, samo trenutak, daćemo mu broj dokaznog predmeta i on će biti preveden.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokaz Odbrane broj 68.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da postoji Udruženje logoraša 1991. godine čiji je predsednik Petar Fjodorov?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Čuo sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On kaže da su logori za Srbe formirani odmah 1991. godine, već u aprilu mesecu. Je li to tačno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da ili ne?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja se ne sjećam konkretnih podataka iz aprila 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On kaže, pretpostavlja se da je u Hrvatskoj bilo zatočeno 5.000 ljudi i žena i dece. Je li to tačno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Znam da je bilo zatvaranja, a precizne podatke nemam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On kaže da je već u septembru 1991. godine došla Crna legija koja se bahato ponašala. Je li to tačno? Batinanje, gaženje nogama.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ne znam za tu Crnu legiju. Znam za Crnu legiju iz Drugog svjetskog rata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo u Sisku je bilo oko 400 ljudi i žena i dece zatvoreno. Je li to tačno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne znam precizne podatke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U logoru Lora u Splitu ubijeno je 39 bivših vojnika JNA.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Znam da je u zatvoru "Lora" veliki broj ljudi ubijen i to pod batinama i mučenjem od strane hrvatske vojske ili policije koja je već držala logor "Lora". Znam i konkretno za slučajeve ljudi koji su bili tamo zatvoreni, neka njihova imena i tad je bila intervencija preko UNPROFOR-a oko njihovog puštanja. Znači, u svakom slučaju...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da postoje izjave logoraša koji govore o tome kako su im sekli uši, stavljali na struju, prisiljavali ih da jedu uši jedni drugima koje su im odsekli, sekli im delove tela i tako dalje? Imam ovde nekoliko izjava logoraša koje nemam vremena da vam ih predstavim. Da li ste čuli i da li ste se ikad zainteresovali za te izjave?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Čuo sam za to. Zainteresovan sam bio za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li to tačno ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To sam i ja sve čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da ima lekarskih izveštaja gde se vidi, na primer, da je čovek živ odran, da mu je skinuta cela koža, da je odran čak?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Toga se ne sjećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A imam na primer sudski zapisnik o saslušanju svedoka iz Lore, a videli smo da je to ustanovljeno, da su oslobođeni, kaže "upravnik zatvora Tomo Dujić kao i Perišić su se nad nama naročito izviđavali na taj način što su nas mučili pomoću struje, na ušne školjke stavljane štipaljke elektrode povezane sa transformatorom na stolu i onda je to izazivalo strahovit bol. Imao sam osećaj da će mi oči ispasti iz očne duplje" i tako dalje. Da li znate koliko ima takvih? U Lori je ubijen Vesović Bojan, vojnik iz Kragujevca. Njega su strahovito mučili i tukli. Poznato mi je da je od batina preminuo i Jelić Duško, rezervista iz Trebinja i tako dalje. Čuli ste za Loru, dakle.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Znam. Čuo sam i za ljude, odnosno znam i lično ljude iz Civiljana, čuo sam za ljude iz Poljana koji su zarobljeni 1995. godine u akciji "Oluja" i koji su bili smešteni u Lori. Čuo sam i za ljude, samo sam zaboravio njihova imena, koji su zarobljeni...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja mogu da vam dam da osvežite pamćenje, ali to ću vam ostaviti, ima spisak nestalih, nestalih u Lori. Moramo da požurimo. Da li je tačno da ste u kasnim poslepodnevnim satima 2. avgusta 1995. iz biroa Vlade u Beogradu na Terazijama uspostavili telefonsku vezu sa jednim od vaših članova delegacije koji se nalazio na pregovorima u Ženevi (Geneva)?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Trećeg, 3. avgusta sam uspostavio, razgovarao sa Milivojem Vojinovićem i sa Milom Novakovićem nakon njega.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je uz vas bio jedan od vaših ministara?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se ko je bio sa mnom tada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa bio je Mile Bosnić. Je li bio ili nije bio sa vama?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Mile Bosnić je bio često tamo. Da li je u tom trenutku bio ili ne, ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno da vas je član delegacije RSK-a sa druge strane telefonske linije obavestio da je delegaciju u Ženevi dočekaio predstavnik CIA (Central Intelligence Agency) i da im je saopšteno da sutradan u pregovorima sa Hrvatima ne prihvate ništa i da odbiju sve što im je ponuđeno? Je li tačno to?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Kasnije sam čuo, mislim da mi je to Milivoje Vojinović ispričao, da su bila dva čoveka koja su ih nagovarala da ne prihvate sporazum. Jedan je bio ambasador Jugoslavije pri Ujedinjenim nacijama u Ženevi, sad sam zaboravio njegovo ime, a drugi je bio čovek neki navodno koji je imao srpsko ime, a rekao je da, Vojinović je tvrdio da on radi za CIA i on je takođe rekao da ne prihvate sporazum.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li vi možete da kažete, evo ovde i meni i javnosti koja sad ovo gleda, pogotovo srpskoj javnosti, kakav je to zadatak u Ženevi imao predstavnik CIA u dočeku jedne delegacije Republike Srpske Krajine, dok vi za to vreme sedite u Beogradu u američkoj ambasadi i razgovarate sa američkim ambasadorom Galbrajtom (Peter Galbraith)?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam sa Galbrajtom razgovarao dan prije toga i postigao sporazum, odnosno pristanak, da prihvatim plan Z-4 (Z-4 Plan), novi mandat UNPROFOR-a bez angažovanja snaga Krajine u Bihaćkom džepu i otvaranje saobraćajnica. Toga dana u vezi toga čovjeka o kome je govorio Milivoje Vojinović, koga vi pominjete kao agenta CIA, nije rekao da ih je taj čovek dočekaio već da su se oni sa njim privatno sreli, da je to bio neki Srbin, ali po navodima Vojinovića da je on valjda iz CIA ili tako nešto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne navodim nikakvog Vojinovića kao agenta CIA, ja kažem da je vama...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne, ja ne govorim o tome. Ja govorim o onome što je meni Milivoje Vojinović, član delegacije Republike Srpske Krajine u Ženevi govorio o događajima i načinu kako je tekla, kako su tekli pregovori u Ženevi. O tome govorim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vi možete da poreknete, evo ovde javno, da vam je i tada bilo poznato da je Klintonova (Bill Clinton) administracija podržala hrvatsku vojsku, operaciju "Oluja", ne samo verbalno nego i logistički i politički i tako dalje?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: 3. avgusta 1995. godine ambasador Sjedinjenih Američkih Država (United States of America) u Zagrebu Piter Galbrajt mi je rekao da on ima podršku američke vlade sa sporazum Z-4 i za ono o čemu smo se mi dogovorili, a o tome o čemu vi govorite, ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O čemu smo se mi dogovorili, o Z-4. Ko se dogovorio o Z-4?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Dogovorili smo se na sastanku, ja sam prihvatio plan Z-4.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A o čemu ste se vi dogovorili. Dobro.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Koji je, čiji je nosilac bio Piter Galbrajt, američki ambasador u Zagrebu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: A on je posrijedovao i sa Tuđmanom, znači rekao je da ima podršku američke vlade, da je to dobar plan za Srpsku Krajinu u tom smislu i da on posreduje između vlade Krajine i hrvatske vlade, odnosno Tuđmana da se taj plan Z-4 realizuje u Krajini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Samo sad pošto imam još svega nekih 12 minuta da pređem samo preko nekih delova, nekih, kako kažu ovde presretnutih telefonskih razgovora, mada su neki nesumnjivo montirani. Kao mene Karadžić oslovljava sa "Slobo", nikad me nije oslovio sa "Slobo". I razne druge stvari, neki ram se pominje koji ne znam šta znači, možda ram za slike i tako dalje. Ali, molim vas, pogledajte razgovor, on je inače, da vam olakšam, tabulator 44, razgovor između Karadžić Radovana i Milošević Slobodana, snimljen 23. novembra 1991. godine, znači pita me da li je bilo dobro u vezi sa nekim sastankom. Ja kažem: "Pa jeste bilo

dobro", ja citiram razgovor koji ste vi ovde prezentirali: "Pa jeste bilo dobro, ali ja mislim da je onaj dole, onaj Babić jedna svinja najobičnija". Pa onda dalje ovamo dole, i zašto ja pitam Guldinga(Marrack Goulding), reč je o Marku Guldingu koji je inače jedan Englez vrlo pošten, ja samo citiram ovo što ovde govorim i kaže: "Mi smo razgovarali juče sa gospodinom Babićem, on je", neke su tačkice, "on kaže samo ove opštine su ugrožene", a on tamo nije ugrožen, njemu ne treba niko. I Karadžić kaže: "Aha". A onda ja: "Njemu ne treba niko nego treba da ga ovaj Franja pregazi, a da mu taj narod bude poklan tamo. Mislim da je on jedna obična bitanga". Naravno, ja sam to rekao, o tome neću da raspravljamo, o tome nećemo sad da razgovaramo, jer nema smisla da se bavimo kartama. Mi moramo principe da utvrđujemo, a karta je, pitanje karata je faktičko pitanje. Dakle, to faktičko pitanje je pitanje gde žive ljudi o kojima je reč i to je uostalom bio, bila i formula ambasadora Vejnansa (Henry Wynaendts), da se o kartama ne govori jer karte su faktičko pitanje. Tamo gde žive ljudi, to će biti zaštićene zone, gde žive Srbi. Pa onda pogledajte 11. decembra razgovor koji je u tabulatoru 45...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da, a šta hoćete sad o tome?

SUDIJA MEJ: Ako imate pitanje o tabulatoru 44, treba da ga postavite inače nema smisla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa evo samo iz ova tri razgovora po jednu rečenicu, pa ću ga pitati.

SUDIJA MEJ: Ne, dok je ovo sveže u njegovom pamćenju treba da mu postavite pitanje i treba da date primerak svedoku. To je dokazni predmet 353, tabulator 44.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je jasno, gospodine Babiću, da je i onda meni bilo očigledno da vi idete Tuđmanu na ruku sa tim vašim besomučnim radikalizmom koji je bio protiv interesa srpskog naroda u Krajini?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Prvo da kažem, ja sam tada tražio zaštitu JNA. To je svima jasno, da JNA ostane tamo i da štiti srpski narod dok se ne nađe političko rešenje. Drugo, vaše ocjene i način na koji govorite o meni govori više o vama nego o meni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, ja ovde kažem, u ovom drugom razgovoru koji je u tabulatoru 45: "Ovaj je kreten".

SUDIJA MEJ: Treba svedoku da date jedan primerak. Ima li primerak? To je tabulator 45. Da, nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažem: "Ja mislim da on ide namerno Tuđmanu na ruku, da mu pravi alibi za tu situaciju", odnosno za nasilje nad Srbima, dakle. A kasnije kažem: "Mora da se jasno objavi sa te sednice da mi to podržavam, apsolutno mora da se vidi i to je najbolji dokaz da smo mi apsolutno za mir". Dakle, poznato vam je bilo da mislim i mislio sam već znači u jesen 1991. godine da vi idete Tuđmanu na ruku da mu pravite alibi za ono što radi, za zločine protiv Srba u to vreme.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ako govorite o ovom planu, alibiju i Tuđmanu, da kažem sljedeće, vi ste taj plan prihvatili sa Tuđmanom ne pitajući nas i u ime nas. Vi ste taj plan nametnuli narodu Krajine, vi taj plan niste ispoštovali i vi ste izazvali agresiju Tuđmana na Krajinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, lako ćemo to, lako ćemo to objasniti. Evo pogledajte još jedan razgovor. Ja ga citiram samo da bi bilo, da bi bilo jasnije da je ovo moj konstantan stav i da mi je još onda bilo jasno o kome se radi, pošto govorite i upotrebljavaju vas kao nekakvog mog bliskog saradnika, pa da svakome bude jasno o tome. "Ja ne znam može li njemu", to je tabulator 20, izvinjavam se, tabulator 20, pet je poslednji broj na strani, prva rečenica. "Ja ne znam može li njemu neko da nešto kaže da se on ili primiri ili prihvati ili da ga smene, brate." Pa onda: "Ne vredni drugo, jer ogromnu će štetu da napravi". A onda dalje: "Jedini njihov džoker je Milan Babić". Upravo zbog toga što ste radili to što ste radili. To je moj razgovor sa Karadžićem, i on se sa mnom slaže, i on vas je, kako ste i sami rekli, ubeđivao da prihvatite Vensov plan. I objašnjavao vam je da je formula mira najbolja formula, Radovan Karadžić u mom prisustvu. I ja onda kažem: "Da me je neko streljao, ne bih mogao da pomislim ko će da bude ovaj Tuđmanom džoker", dakle vi.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, vi ste 1991. godine vodili stravičan rat. U taj rat ste uvukli srpski narod. Vi srpski narod niste zaštitili, vi ste okaljali obraz srpskom narodu, vi ste napravili nesreću hrvatskom narodu, vi ste napravili nesreću muslimanskom narodu i na kraju vi ste napravili nesreću i srpskom narodu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vama iznosim činjenice, gospodine Babiću, a vi sad možete da držite govore koje možemo da pročitamo u

novinama iz ovih ovakvih izvora u kakve ste se vi upleli. A ja sam vam pročitao šta vam pišu vaši najbliži saradnici pa javnost može da sudi o tome šta je, šta je istina, a šta nije istina.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ja već 10 dana ovde iznosim činjenice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi razumete, pošto vi živite od danas do sutra i razmišljate pragmatično samo o nekakvom svom ličnom interesu, pa da li je vama jasno da će Hrvatska morati da Srbima vrati, da srpskom narodu vrati status konstitutivnog naroda? Krajina je trajala koliko puta duže od Pariske komune (Paris Commune), pa vi mislite da se to može gumicom da se izbriše...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, mislim da sada prelazimo na politiku, a to nije deo našeg suđenja. Ako imate još ikakvih dodatnih pitanja o predmetnom vremenu, možete da postavite pitanje i za to imate još pet minuta, ali trenutna politika neće nam biti ni od kakve pomoći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ovde imam hrpu dokumenata koje ste vi ovde priložili pa ne mogu, jer mi ne dozvoljava vreme. Optužili ste Martića da je držao neke zatvore po Kninu, izjavljivali ste ovde kako su tamo mučeni ili maltretirani Hrvati. Nije mi poznato da je bilo ko mučen, naprotiv, po svim izjavama koje sam ja dobijao i koje su i svedoci neki potvrdili, a i ja vam ovde citirao, Hrvati su u Kninu živeli ravnopravno i bili na raznim funkcijama. Evo, jedan od ovih papira koje ste vi priložili, kaže: "Naredba: Vukić Osman, milicioner iz Zadra, pušta se na slobodu", bio je uhapšen u Kninu. "Ova naredba izvršna je odmah. Predsjednik Vlade, dr Milan Babić". Dakle, vi ste bili taj koji je mogao nekog da oslobodi pa vas sad pitam, što optužujete Martića? Ako vam je u srcu bila Hrvatska, a ne na usnama i u glavi pa ste oslobodili ovoga Osmana Vukića, što niste sve njih oslobodili ako ste znali da je neko maltretiran. Kao što vidite, vi ste bili nadležni da to možete. To pokazuje ova naredba koju ste doneli...

SUDIJA MEJ: Pitanje, pitanje gospodine Miloševiću, da čujemo pitanje. Gospodine Babiću, molim vas odgovorite.

SVEDOK BABIĆ: Ja sam o tom dokumentu već govorio, da to nije uobičajeni način da predsednik vlade nekog oslobađa iz zatvora, već je to bio

jedan od tri puta kada je meni intervenisano. Znači, to je bio intervencija iz Zadra i Šibenika od nekih doktora i ja sam molio u MUP-u u Kninu da se to uradi. Oni su eto tražili od mene da ja to potpišem. Znači, to nije bio uobičajeni način, zatvore je držala milicija i oni su tamo držali dugo zatvorenike, zarobljenike i vršili su razmjenu sa njima za zarobljene policajce Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A što govorite stalno u trećem licu množine kad treba da govorite u prvom licu množine? Zašto optužujete Martića za ono šta vam se čini da biste vi mogli biti odgovorni, iako pred ovim Sudom niko ne treba da bude odgovoran?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja pred ovim Sudom nikoga ne optužujem, ja samo govorim o činjenicama i svojim saznanjem iz tog vremena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi stalno govorite Martićeva policija. Pa to je bila policija Krajine, a ne nikakva privatna Martićeva policija. Je li imao Martić privatnu policiju?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je bila vaša policija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro gospodine Babiću.

SUDIJA KVON: Da li je to tabulator 168 o čemu se sada govori, o čemu optuženi govori?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li poznajete Petra N. Štikovca?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ako mislite na profesora iz Ličke Kaldrme, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I on je poslao jednu izjavu i saglasnost da se iznese kao dokaz odbrane i pita vas, kaže: "I danas je kod nas Srba sve što valja ili u grobu ili u tamnici", pita vas, kako je...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, ne zanimaju nas komentari pisaca tih pisama, oni su u potpunosti irelevantni. Ako postoji neka konkretna činjenica u vezi sa ovim, u vezi koje želite da postavite pitanje možete, ali ne možete da tražite komentare u vezi sa sadržajem pisma.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto je to sve moje, evo vam ovde ova naredba. Je li tačno da ste vi Milana Martića, čak i da ga ne pitate, postavili za zamenika komandanta Teritorijalne odbrane, a sebe proglasili

za komandanta? Je li to tačno ili ne? Evo ovde "naredba o imenovanju zamjenika komandanta Teritorijalne odbrane, oružanih snaga Krajine, Martić Milan iz Knina imenuje se za zamjenika". Moja je informacija da ga ni pitali niste da ga imenujete, ali ste se ponašali bahato i odlučivali o svemu kako je bilo vama po volji. A onda sada bacate drvlje i kamenje na tog istog Martića koji je, za razliku od vas, pošten čovek.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je tačno, imenovanje, tačno je da se on saglasio sa tim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa dobro, da vas pitam još u vezi s tim.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Tabulator 50.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da vas pitam još u vezi sa jednim...

SUDIJA MEJ: Koji tabulator?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Tabulator 55, a tabulator pre, u vezi kojeg je pitao sudija Kvon (Kwon) je tačan, dakle, 168.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, ovo je vaše zadnje pitanje. Možda ćete dobiti vremena još za dva pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A evo još jedan vaš dokument, vaše pismo upućeno meni, kraj januara 1991. godine, ono je ovde broj, ja nemam tabulator, 02172108. Nosí oznaku ove suprotne strane, 02172108, pismo vaše upućeno meni i kažete: "Povodom razgovora", da preskačem oslovljavanja i sve to, nije to ni bitno, imate taj dokument, "povodom razgovora koji se obavljaju između predstavnika republika, a posebno predstojećeg razgovora između vas i predsjednika Republike Hrvatske, a radi razmjene mišljenja oko novog uređenja odnosa među jugoslovenskim narodima, obraćamo vam se sa molbom da primite na razgovor delegaciju Srpskog nacionalnog vijeća. Želimo da vas upoznamo sa viđenjem i zahtjevima srpskog naroda koji živi na području Republike Hrvatske i Srpske Krajine. Bili bismo vam zahvalni ako možete da nas primite do 25. januara ove godine" i dole predsednik doktor Milan Babić. Dakle...

TUŽILAC UERC-RECLAF: To je tabulator 34 iz dokaznog predmeta 352, časni Sude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi na jednoj strani ovde govorite o tome maltene da vas ja instruiram šta da radite, a vi meni pišete krajem januara 1991. godine da primim tu delegaciju vašeg Nacionalnog veća. Vašeg kažem, jer ste vi predsednik toga veća, među 32 funkcije koje ste imali za tih pet godina u Krajini, da iznesete svoja mišljenja u vezi sa predstojećim razgovorima. Onda su bili aktuelni razgovori predsednika šest jugoslovenskih republika o budućim odnosima u Jugoslaviji. Pa je li ovo u kontradikciji sa tim vašim pričama o tajnim razgovorima, i ovaj način obraćanje i zahtev da primim delegaciju Srpskog nacionalnog veća krajem januara 1991. godine?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je bilo moj šesti ili sedmi susret sa vama i on je održan nakon toga pisma. Ja sam o tome već govorio pred ovim Sudom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da vam postavim, pošto nemam više vremena, znači još jedno pitanje. A kome bi mogli da se obrate za pomoć Srbi iz Krajine, koji su bili izloženi svim ovim opasnostima uključivši i opasnost po život i opstanak? Kome ako ne Srbiji?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vi ste bili čovjek kome su Srbi verovali i kome sam ja veroavao. Vi ste bili čovjek koji nas je uvjerio u ispravnost vaše politike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja vas pitam, kome biste se drugom obratili nego Srbiji? Molim vas, kome drugo da se obrate? Pa zar nije bilo logično da se, pa je li bila tajna da vas je Srbija pomagala, je li to tajna bila? Pa vi otkrivete ovde neku tajnu. Pa pomagali smo vas u svakom pogledu da opstanete.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vi ste i vaša politika prošlost. Politika nacionalizma vaša, Tuđmanova, pa i moja je politika prošlosti i mi to moramo da budemo svjesni sada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, samo trenutak. Samo trenutak, gospodine Miloševiću. Dobićete odgovor na vaše pitanje. Pitanje, gospodine Babiću je sledeće,

kome drugom ste vi mogli u to vreme da se obratite nego njemu? To je naime poenta koju optuženi želi da iznese.

SVEDOK BABIĆ: Jedino smo se njemu obraćali i on je obećavao zaštitu, štiti, a onda kompromitovao tu zaštitu nanoseći...

SUDIJA MEJ: U redu, u redu. Moramo da zaključimo. Gospodine Tapuškoviću, na vas je red.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mogu li još nešto, ako već ne date da postavim još jedno pitanje? Mada borba za slobodu nikad neće biti prošlost, pošto se vi ne sećate nikoga ko je poginuo sem tako naknadnim prisećanjem, evo ostaviću vam ovde blizu 5.000 poginulih ljudi iz Krajine, da pogledate njihova imena i mesto rođenja da bi mogli da se setite. A vama bih, gospodo, želeo da poklonim jednu knjigu na srpskom i engleskom jeziku koja govori o genocidu nad Srbima od 1941. godine do 1945. godine i 1991. godine i 1992. godine, pa ako je prelistate samo, možda ćete imati neku predstavu i o onome šta činiti i o onome o čemu se ovde razgovara.

SUDIJA MEJ: Ti dokumenti će se označiti u svrhu informacije, lista i ovaj pamflet će dobiti odgovarajuće brojeve. Oni neće biti usvojeni kao dokazni predmeti za sada, budući da moramo da saslušamo eventualne prigovore tužioca, a onda ćemo doneti odluku o tome hoće li oni biti usvojeni kao dokazni predmeti. Izvolite.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak. Da, molim vas broj za ove dokazne predmete.

sekretar: D69 za spisak i D70 za knjigu.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Babiću, ja ću se truditi da se u ovom unakrsnom ispitivanju ispred amikusa bavim samo faktima i samo onim stvarima koje su ovde već izvođene kao dokaz i o kojima

ste nešto kazali i tražiću od vas određena objašnjenja. Prvo bih počeo od onoga što ste kazali 19. novembra 2002. godine i to je upisano u zapisniku na stranici transkripta 12.976, tu ste rekli sledeće, da je nakon stvaranja SRJ u aprilu 1992. godine preko Lilića, Slobodan Milošević kontrolisao sve savezne institucije. Ja bih hteo samo da raščistimo neke stvari hronološki da bi to pomoglo Sudu. Prvo me interesuje sledeće. Da li je tačno da je 27. aprila 1992. godine osnovana Savezna Republika Jugoslavija?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je od 27. aprila 1992. do 15. juna 1992. godine funkciju predsednika te države vršio Branko Kostić? Ako se ne sećate tačno datuma, da li je...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Sjećam se da je prvi izabrani predsednik od strane Skupštine SRJ bio Dobrica Ćosić. Nakon njega...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ko je vršio funkciju, molim vas? Ja gledam sad formalnopravno, da li znate ili ne znate. Ako ne znate da je bio Branko Kostić, kažite ne znate.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tačno, ne znam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je izabrani predsednik države bio od 15. juna Dobrica Ćosić? I da je na toj dužnosti ostao do 1. juna 1993. godine, pa je onda jedno kratko vreme bio u junu mesecu Miloš Radulović i onda Lilić od 25. juna 1993. godine do juna 1997. godine. Dakle, u vreme kad se zbivaju događaji u Krajini, inkriminisano vreme od avgusta 1991. godine do juna 1992. godine Lilić nije imao nikakve savezne funkcije.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio o Saveznoj Republici Jugoslaviji, koliko sam shvatio iz tog vašeg pitanja, znači Savezna Republika Jugoslavija. Vi ste pomenuli Lilića u vezi Savezne Republike Jugoslavije. Znači on je u vezi Savezne Republike Jugoslavije.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: On nije imao nikakva ovlašćenja do 1993. godine, nikakva ovlašćenja nije imao.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: 1993. godine je bio rat u Krajini i 1994. godine i 1995. godine.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam, on dakle nije imao nikakve veze sa saveznim funkcijama u vreme rata u Krajini?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da li je imao veze u to vrijeme, ali znam...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kao predsednik države, ako je postao 1993. godine?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio u vezi SR Jugoslavije, SRJ, a ne SFRJ.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Jesam ja pominjao Lilića u kontekstu SFRJ ili SRJ, šta ste vi citirali?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da je od 1992. godine Slobodan Milošević kontrolisao savezne institucije preko Lilića.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Od 1992. godine kontrolisao savezne institucije znači i preko Lilića. Znači nije Lilić bio 1992. godine, ali je bio u saveznim institucijama. Znači od 1992. godine stvorena je SRJ, a Lilić je bio jedan od predsjednika SRJ.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da ne gubimo vreme, molim vas gospodine Babiću, oko toga 1992. godine Lilić nije bio savezni predsednik, nije bio vrhovni komandant oružanih snaga. Je li nije bio?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne 1992. godine, ali 1992. godine je nastala SRJ i u tom kontekstu sam pominjao Lilića.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, mislim ne vredi da se oko toga zadržavamo. Dalje me interesuje sledeće. Do tada, do 1991. godine, odnosno sve do tada dok nije osnovana Savezna Republika Jugoslavija, savezno Predsedništvo je vršilo funkciju vrhovnog komandanta. Da li je tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Predsjedništvo SFRJ bilo je Vrhovna komanda oružanih snaga SFRJ po pravilu, po propisu, a ja sam govorio o tome da je nad "krnjim Predsjedništvom" koje je bilo formalno Vrhovna komanda, komandant bio Slobodan Milošević.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam upravo zato, pazite, krnje Predsedništvo u najkritičnijem periodu vremena, u martu mesecu 1991.

godine, nije moglo da deluje, to "krnje Predsedništvo", kako ga vi nazivate. Jer, ako se sećate, u martu mesecu nisu mogle da budu donete odluke o tome da se preduzmu određeni koraci prema paravojnim formacijama, upravo zato što je Predsedništvo bilo kompletno. Je li tako bilo?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Gospodine Tapušковиću, ja sam ovde pominjao da je od marta meseca došlo do izmjena u sastavu članova Predsjedništva i da je krajem maja 1991. godine savezna skupština konstatovala ko su članovi Predsjedništva, odnosno ko su novoizabrani, Branko Kostić, čini mi se, Sejdo Bajramović, a...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časne sudije, molim vas, ja bih molio da svedok meni odgovara na pitanja. Ja ga pitam u martu mesecu između 10. i 15. marta, je li Savezno Predsedništvo bilo kompletno, kada je glas Srbina iz Bosne, predstavnika u Predsedništvu bio presudan da se ne preduzmu određene mere prema paravojnim formacijama. Je li tako ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je, Predsjedništvo nije prihvatilo zahtjev vojske da se preduzmu te mjere.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. E sad me zanima, rekli ste već ovde kako je Slobodan Milošević kontrolisao to "krnje Predsedništvo". Ja vas na to ne bih vraćao, ali od marta meseca do decembra meseca, dok nije podneo ostavku na mesto u Predsedništvu SFRJ, Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, Mesić je opstruirao rad Predsedništva. Da ili ne?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vi ste rekli jedan dugački period. Ne mogu reći sa da i ne. Mesić je izabran, čini mi se, krajem maja, posle opstrukcije u Predsjedništvu, a onda je formalno, odnosno bio je predsjednik Predsjedništva do ne znam kada, do kad je Hrvatska proglasila nezavisnost, koliko ja znam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, on je podneo ostavku tek u decembru mesecu. Mene interesuje samo da li je opstruirao...

prevodioci: Molim vas da pravite pauze između pitanja i odgovora.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je opstruirao Predsedništvo upravo zbog toga da armija, Jugoslovenska narodna armija ne bi mogla da funkcioniše? Da ili ne?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tačno ne znam kako se Mesić ponašao, znam ono šta znam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. To je moja prva tema. Sad bih prešao na sledeću temu. To je ovaj dokument, zato bih molio da se taj dokument pripremi, to je tabulator broj 1, dokaz 352. To je prvi dokaz koji je bio izveden ovde i tiče se programa Srpske demokratske stranke. Vi ste prvog dana glavnog ispitivanja potvrdili da je 17. februara 1990. godine osnovana Demokratska stranka. Je li tako? To je bilo samo tri dana nakon što je 14. februara 1990. godine Sabor SR Hrvatske usvojio amandmane na ustav kojim se legalizuje višestranački sistem. Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I izgleda da ste bili prva stranka koja je osnovana u Hrvatskoj po uvođenju višepartijskog sistema?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: HDZ je osnovan ranije, ne znam da li je bio legalizovan pre.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I vi ste istog dana postali njen član, zapravo funkcioner?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Taj program stranke o kome je tu reč, dok ste radili jeste sve vreme podržavali? Je li on bio izraz duha, želja i potreba krajinskog naroda?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je bio politički program Srpske demokratske stranke.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li u prvoj rečenici tog programa stoji da će se vaši interesi najbolje braniti opštom demokratizacijom zemlje?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sad, bih ipak voleo da vi imate taj program ispred sebe, da bih vas na nešto, da bih vas nešto upitao, da mi zapravo neke stvari iz tog programa potvrdite da tu takve bile. Tabulator 1, dokaz 352. Vi, u tom programu se prvo naglašava, to ste odgovorili i na pitanje tužioca da je...

SUDIJA KVON: Samo trenutak, gospodine Tapušковиću. Ne možemo da nađemo odlomak na koji se pozivate u tabulatoru 1.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je u engleskom prevodu na strani 11, strana 11. Uglavnom ću se baviti, isključivo ću da se bavim ovim poglavljem 3, poglavljem broj 3 koje govori o demokratskom federalizmu. Dakle, tu ste se, gospodine Babiću, opredelili za federativno unutrašnje uređenje Jugoslavije u tom programu?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da, mi smo to zastupali, tu političku opciju.

SUDIJA KVON: Oprostite, gospodine Tapušковиću, to je iz dokaznog predmeta 351 možda, a ne 352.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je prvi dokaz koji smo ovde izveli, ja mislim da je 352 dokazni predmet. Samo momenat. Hvala. Da, da, dokazni predmet 351/1, ja se izvinjavam, evo imam ga u rukama. I sad obratite pažnju, gospodine Babiću, na ono što piše na 18. strani. U srpskoj verziji, to je strana 11 na sredini negde, a u engleskoj verziji je tačka 18 na strani 18. Tu piše: "Armija ostaje jugoslovenska, njezin federativni karakter uključuje federativnu komandu i zaštitu federalnog društveno-političkog sistema". Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li sad dalje u tom poglavlju, a to je na strani 12 engleskog prevoda, piše na jednom mestu ovako, i to je bio program: "Nismo za građansku ravnopravnost koju je proklamovao jednostranački sistem, jer je u tom sistemu jedan slovenački građanin imao ekvivalent i vredeo u političkoj proceni za pet Srba". Da li to piše u tom vašem programu?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vjerovatno, sjećam se toga, ali ne mogu sad naći.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Treće poglavlje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Imate grešku u transkriptu.

TUŽILAC UERC-RECLAF: U transkriptu je greška, kaže se "mi nismo za" i tako dalje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Nije dobar prevod ovoga što sam ja kazao?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da, piše u transkriptu "mi smo za ono što je proklamovao jednopartijski sistem", a vi ste rekli "nismo za". Ali nisu vas mogli razumeti...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Ne, ne, ja.

SUDIJA MEJ: Nećemo daleko odmaći ako ovako nastavimo. U svakom slučaju mislim da je vreme za pauzu. Vrat ćemo se na ovu temu nakon pauze od 20 minuta

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Tapušковиću.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časne sudije, morate me razumeti, gospođica Higin (Higgins) je imala smrtni slučaj u porodici i moj asistent je takođe morao da ode i sad sam ja sam ostao sa svim ovim papirima. Potrudicu se da budem što celishodniji u svom ispitivanju. Dakle, gospodine Babiću, a skrećem pažnju časnim sudijama reč je o strani 12 engleskog prevoda i to je prvi pasus dokaznog predmeta, kao što rekoah, 351/1. Ovo što je malopre bilo sporno sa prevodiocima, dakle, "nismo" za tu građansku ravnopravnost o kojoj je bilo reči, a ne "jesmo". I sad, ono sledeće što piše u tom programu i što mislim da ima određenu važnost, vi ćete mi reći da ili ne, "mi se zalažemo za princip "jedan građanin jedan glas". Je li to bio princip za koji ste se vi zalagali?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sad, da li je taj princip upravo "jedan građanin jedan glas" tokom cele istorije Jugoslavije bio problem upravo zbog toga što je polovinu stanovništva Jugoslavije od 1918. godine pa do, a naročito posle 1941. godine uglavnom predstavljalo srpsko stanovništvo? Da li je polovina stanovnika Jugoslavije otprilike približno bila srpske nacionalnosti?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Prvo da kažem, taj princip "jedan čovjek jedan glas" trebao se ostvarivati na nivou republika i na nivou federacije.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas, molim vas, ja...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Znači, to su dva, to je princip "jedan čovek jedan glas" na tom se nivou ostvarivao. Šta sad pitate istorijske teme? Ne razumem.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas ne pitam ništa nego samo da vi potvrdite da je to bio program. Ja ću vas pitati...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, šta pitate o istoriji, to ne razumem.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li tačno da je u Jugoslaviji bilo uvek negde oko pola stanovništva srpske nacionalnosti? Je li tačno to?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Nije tačno oko pola, bio je većinski narod. Srbi su bili većinski narod u Jugoslaviji, nije ih bilo pola.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači bilo ih je više od polovine?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Recite mi kada, koji statistički podatak iznosite, u kojem vremenu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vam govorim posle 1945. godine pa do danas, odnosno do postanka, dokle je postojala Jugoslavija.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Srpski narod je bio većinski, a ne polovičan, nije imao polovinu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, eto to sam vas pitao. Dakle, nije postojala opasnost od Velike Srbije nego upravo od tog principa "jedan građanin jedan glas" u toj Jugoslaviji.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Kad govorimo ovde o ovom dokumentu, "jedan građanin jedan glas" odnosi se na osnovni demokratski princip demokratije, osnovni demokratski princip u demokratskom društvu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Samo vas ja pitam nešto drugo.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja ne razumjem šta me pitate.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala i to je odgovor. Da li u tom programu dalje vašem piše da ste se zalagali za jedan novi odnos prema pokrajinama, da se on preispita i modernije sredi, kako piše?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To stoji u programu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li dalje piše u tom vašem programu da su moćnici jednopartijskog komunističkog sistema jednostrano i nekritički preneli u posleratnu Jugoslaviju koncepciju pokrajina iz sovjetskog ustava odmah posle 1945. godine?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To stoji u programu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To stoji. I da li stoji dalje...

prevodioci: Molim vas da pravite pauze između pitanja i odgovora.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I da li stoji da su posredstvom jednopartijskih moćnika Komunističke partije pokrajine pretvorene u države? Je li to tačno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To stoji u programu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li dalje stoji da takvi nakaradni projekti postaju remetilački faktor država koje ih imaju i zbog njih se proliva ljudska krv? Je li to piše u vašem programu?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Samo da nađem, čini mi se da stoji, sjećam se to iz programa, ali sad ne mogu naći gde stoji.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sad, da li je tačno da je upravo to sve urađeno Ustavom iz 1974. godine i da je tada faktički osnovano osam država, od kojih su dve bile na teritoriji Srbije? Faktički, da li je tako bilo?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Otprilike je tako.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su federativne funkcije te države pravom veta bile potpuno poremećene?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Otprilike je tako.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je time bila stvorena osnova za razbijanje, dezintegraciju Jugoslavije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Po političkim procjenama i znači po faktičkom stanju kako ste govorili, republike su imale visok stepen nadležnosti. Sad šta mislite da li je stvoren osnov za razbijanje?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa ovo što se dogodilo na kraju, to pravo na otcjepljenje o kome ste toliko govorili je postalo dominantno u tom ustavu.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je. Pravo, samo da kažem, pravo na otcjepljenje su tumačile pojedine republike kao pravo republika na otcjepljenje, znači naroda u republikama.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas ne pitam, da li je taj princip ugrađen, da li je...

prevodioci: Molimo govornike da se ne preklapaju.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ko hoće i kad hoće da se otcepi.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, nisam čuo. Ponovite pitanje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je taj princip, to pravo na otcjepljenje postao na neki način dominantan u tom ustavu? Da li je Kardelj koji je kreirao ovaj ustav govorio već tada da je Jugoslavija, odnosno Slovenija samo usputno u Jugoslaviji? Da li se sećate toga ili ne?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To su istorijske činjenice, gospodine Tapušковиću.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi se ne sećate?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Čini mi se da je tako bilo govora o tome. Ja ne mogu svjedočiti sada o tome.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. E sad, moje pitanje. Da li je tim ustavom upravo na teritoriji Srbije onemogućena primena principa "jedan građanin jedan glas" i da li je veto Skupštine Vojvodine i Skupštine Kosova oduzimalo pravo srpskom narodu u Srbiji koji su ostali narodi imali, a ostali narodi su ta prava imali u svojim republikama? Da li je tako ili nije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako su Srbi tumačili to.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Molim vas, da li je princip "jedan građanin jedan glas" mogao uopšte da postigne nešto na teritoriji Srbije? Eto to je moje pitanje.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da se taj princip "jedan građanin jedan glas" ostvaruje na nivou pokrajina, republika i federacije, a u ovom kontekstu on se odnosi na to nezadovoljstvo. Znači da je i Srpska demokratska stranka delila političko mišljenje u Srbiji, da je to, da nije to dobro za Srbiju, da pokrajine imaju takav status.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jeste li zato napisali i onaj proglas na kraju? Smatrali ste da Kosovo ima prava na sva autonomna prava, ali ne i pravo na državu.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je bio stav stranke.

prevodioci: Prevodioci ne mogu da vas prate.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je bio stav stranke. E sad, me interesuje da li ste se vi u Krajini tokom 50 godina, od 1945. godine pa na ovamo, uporno zalagali za to da i vi dobijete kulturno-političku i teritorijalnu autonomiju. Jeste li ili ne?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam se rodio 1956. godine.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali kao čovek koji je vodio jedno vreme tu državu, kako ste je proglasili u jednom momentu, valjda znate te osnovne stvari.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Srbi su se zalagali kroz institucije republike, van institucija kroz Srpsko kulturno društvo "Prosvjeta" kada je ono prešlo u institucionalno političku organizaciju i zalagali su se i na ovaj politički način, osnivanjem Srpske demokratske stranke i drugih stranaka, o čemu sam ja ovde dosta i govorio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Sad bih se vratio na trenutak na jedan presretnuti razgovor. To je razgovor između Dobrice Ćosića i Radovana Karadžića, to je tabulator 50, dokaz 353. Ja mislim da nemate potrebe časne sudije da ga tražite, jer ovo što ću pročitati već je tužilac tražio da se protumači od strane Babića, a to je ovo. Radovan Karadžić kaže: "Inače su napravili ovi kartografi najpošteniju varijantu u kojoj imamo 61,3 posto prostora". Ćosić kaže: "Aha, sad 61,3 posto". A Karadžić odgovara: "A, inače, po istorijskom pravu, imali bismo 70 posto". Ja vas neću pitati da tumačite bilo koji razgovor, jer smatram da će sudije to gledati u celini, ali hoću da vas pitam

ovo kad je u pitanju na neki način ovo o čemu govore Karadžić i Čosić. Da li je privatna svojina, to je moje pitanje, neprikosnoveno pravo svakog čoveka, a kod nekih je privatna svojina gotovo svetinja?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Mi smo se u političkom programu za to i zalagali.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jesu li zemljišne knjige kod nas bile, a i sada su, ja govorim običnim rečima, izvod iz njih, nesporan dokaz da je zemlja nečija svojina, a i kuća na toj zemlji, otprilike? Da li je kad neko ima izvod iz zemljišnih knjiga i katastra to bilo nešto o čemu se ne razgovara?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: O uvjerenju o posjedu nepokretnosti.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da. E da li znate da je u Bosni i Hercegovini približno oko 70 posto zemlje bilo u privatnoj svojini građana srpske nacionalnosti?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To sam čuo od Krajišnika i Karadžića.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A vi ne znate? A da li znate, pošto ste jedno vreme bili na toj funkciji na kojoj ste bili, da li znate bar od 17.200 kvadratnih kilometara Hrvatske koji deo zemlje u Krajini je bio u privatnoj svojini srpskih građana?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Po procenama kojima smo mi raspolagali, više od 12 posto zemljišta je bilo u svojini Srba, tako je barem negde tu bio neki podatak koga smo mi prihvatili.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gde, na kom prostoru?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Hrvatske.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne pitam Hrvatske, pitam u Krajini? U Krajini, Lika, Kordun, Banija, koliko?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tim se nismo bavili, katastarskim premerom se nismo bavili.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači, vi ste juče rekli da niste znali ni koliko stanovništva ima tačno Krajina. Pa niste znali da odgovorite.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Čekaj, čekaj, polako. Šta ja nisam tačno rekao?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Juče niste znali tačno ni koliko je Krajina, na pitanje koliko Krajina ima stanovnika, koliko je imala stanovnika u neka vremena, vi ste rekli 500 i ne znam koliko...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: A ne, gospodine Tapušковиću, to se odnosilo na rezultate popisa, odnosno pardon, broja građana koji su izašli na izjašnjavanje o srpskoj autonomiji od 19. avgusta do 2. septembra 1990. godine i rekao sam da su na ta izjašnjavanja izlazili i građani Srbije u Hrvatskoj, Srbi koji su živeli u Jugoslaviji i Srbi u inostranstvu, pomenuo sam Pariz (Paris). Mislim na to se odnosio moj odgovor, mislim, ako sam bio drugačije protumačen.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ovde je ceo problem da vi evo ne znate, iako ste se zalagali za mnoga prava ljudi na tim prostorima, kako kažete, vi ne znate, vodite jednu državu, u jednom momentu ste je proglasili, i ne znate koliko po zemljišnim knjigama je zemlje u toj Krajini vlasništvo ljudi koji su srpske nacionalnosti. Vi to ne znate.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To nismo prebrojavali.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Još samo da se vratim na ovaj program. Vi ste tamo rekli, kad ste odgovarali na pitanje tužioca, da je glavna prepreka za uspostavljanje političke demokratizacije bila dominacija jedne partije i to Komunističke partije.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Iz programa?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Iz programa.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I koliko dugo ste vi pripadali Komunističkoj partiji?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja? Pa negde u trećem razredu srednje škole postao sam član Saveza komunista Jugoslavije, negde u decembru. Znači to je možda bila 1973. godina.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači dosta dugo.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Pa eto, bio sam omladinac, pa član Saveza komunista, znači do 17. februara 1990. godine.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sad, da li je tačno da ste na nekoliko meseci pre toga bili na kongresu partije, to ste već kazali, to ne bih da vas pitam, nego da li je tačno da tu partiju nije razbio nikakav opozicioni blok već su je razbili sami njeni članovi? Je li to tačno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja nisam pominjao reč razbijanje. Ja sam samo govorio kako je Savez komunista Hrvatske na zadnjem kongresu promjenio Statut partije i rekao sam da sam ja glasao protiv promjene Statuta, ali on je usvojen većinom.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znae zašto vas pitam?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Šta me pitate sad?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pitam vas zato što juče nije uvedeno, ovo je tabulator 78, dokazni predmet 352/2, to je sadržano u materijalu koje je Tužilaštvo dostavilo, ali to nije uvedeno. I juče vam je predočavano, taj zakon koji ste vi doneli lično kao predsednik, vi lično. Dakle, vi ste taj zakon doneli 9. ili 7. januara 1992. godine i potpisali o zabrani rada i političkog delovanja svih komunističkih partija, stranaka, pokreta i organizacija na teritoriji Republike Srpske Krajine. E sad, molim vas, ako ste doneli taj zakon, objasnite mi molim vas, bili ste član te partije, samo godinu dana nakon što ste prestali da budete njen član vi zabranjujete, uskraćujete pravo ljudima da se okupljaju oko jedne ideje, kakva god da je, to je ideja i donosite zakon kojim zabranjujete apsolutno postojanje tih partija. Bili ste član 20 godina u toj partiji i potom vi donosite zakon da se ljudi ne mogu okupljati oko jedne ideje. Da li možete da mi odgovorite na to pitanje?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam pred Sudom već rekao da to ima takvu formu zakona, međutim, da je to bio politički akt u cilju distanciranja od Slobodana Miloševića.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači zabranjujete ljudima pravo na mišljenje, vi, godinu dana nakon što ste prestali da budete član Komunističke partije.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam objasnio svrhu tog akta.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li su svi nekadašnji članovi Saveza komunista posle postali visoki funkcioneri u novim državama, mnogi predsednici država odmah nakon toga, a neki na visokim funkcijama?

Svi oni koji su bili u Komunističkoj partiji su nakon toga i ostali na najvišim funkcijama. Da li je to tačno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Pa neki su bili reformisti i prešli u druge stranke i ostali na funkcijama, neki su ostali rigidni i konzervativni kao Slobodan Milošević.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gligorov, Kučan i sad da ne spominjem. Da ne bih zaboravio, da li bi mogli da nam odgovorite, pošto to ima veze, čini mi se sa kredibilitetom, da mi odgovorite kad ste juče odgovarali na pitanje u vezi onih novaca, onih 160.000, 170.000 dolara, rekli ste da se ne sećate toga da ste primili te pare?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Rekao sam ne sjećam se toga.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali sad ne znam, da li možete da mi odgovorite, da li se ne sećate i tog postupka koji je protiv vas vođen, a koji nije mogao da se vodi javno nego se skrivalo da se vodi određeni postupak? Da li se ni toga ne sećate?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. U onim presretnutim razgovorima koji su se ticali hapšenja Milana Martića, bilo ih je, najviše smo njih slušali, sve to što se događalo po onome kako izgleda u tim presretnutim razgovorima je bilo usmereno na to da se spreči jedan incident. Je li tako? Incident koji je uznemirio bio građane.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Bilo je sve oko toga da se Martić oslobodi iz zatočeništva.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali i da ne dođe do incidenata? Je li se narod uzbunio, okupio?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Sve je bilo rađeno da se Martić oslobodi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je bilo važnije od izbegavanja incidenta.

prevodioci: Molimo govornike da obrate pažnju na potrebu za pauzama između pitanja i odgovora. Prevodioci jednostavno ne mogu da vas prate. Hvala.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li izbegnut incident?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio o svrsi tih razgovora.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Mislim, pitanje je veliko da li vi uopšte možete da tumačite nešto sami? To je nešto što će Sud da odluči, ali me zanima ovo. U svih tih 50 presretnutih razgovora, da li ste čuli bilo koga da nekome izdaje neku naredbu?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Slušao sam Slobodana Miloševića kako izdaje naredbu Karadžiću.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Koju naredbu?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Gde da prikupi ljude, da se javi Uzelcu, da rasporedi snage, šta da pošalje, da organizuje miting.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam da izda naredbu bilo kom vojnom autoritetu, to vas pitam. Da li je vojnom autoritetu naređivao? I uvek vas pitam vezano za samu Krajinu.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ponovite pitanje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli da je ikada iko, ja ne spominjem Slobodana Miloševića, ja ne znam zašto vi spominjete Slobodana Miloševića, ja spominjem da li ste u tih 50 presretnutih razgovora čuli ikada nekoga da naređuje vrhovnoj komandi nešto? Da li ste to čuli?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: U formi naređenja Vrhovnoj komandi nisam čuo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. E sad bih vas pitao nekoliko stvari koje su notorne, po meni, a onda nakon toga da mi odgovorite na jedno pitanje. Da li je tačno da je 2. jula 1990. godine Skupština Slovenije usvojila Deklaraciju o suverenitetu države Slovenije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Otprilike u to vrijeme, ne sjećam se tačno datuma.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ako se datuma ne sećate, samo potvrdite činjenicu. Da li je tačno da je 23. decembra 1990. godine u Sloveniji održan plebiscit na kome je 85, 88 posto građana glasalo za nezavisnost?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da, tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Potom 31. januara 1991. godine Skupština Slovenije usvaja povelju u kojoj najavljuje da će pokrenuti postupak za razdruženje od Jugoslavije. Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa onda, Janez Drnovšek sa tim upoznaje Predsedništvo. Pa onda, 18. maja 1991. godine Skupština Slovenije je uputila Skupštini SFRJ izjavu o razdruženju od Jugoslavije najkasnije do 26. juna 1991. godine. Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Otprilike tako, datuma se ne sjećam baš za Sloveniju, ali u to vrijeme da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa onda, Slovenija usvaja rezoluciju o razdruženju od Jugoslavije. Je li tako? Pa se onda održava referendum u republici i onda 25. juna i Hrvatska i Slovenija praktično proglašavaju nezavisnost.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: 30. juna čini mi se Hrvatska.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. E sad, jesu li to bili akti koji su vodili u dezintegraciju Jugoslavije?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To su bili akti koji su stvarali Sloveniju i Hrvatsku nezavisnim zemljama ili spremnim na konfederaciju sa onim zemljama i pod uslovima kojima su oni to davali.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Molim vas, tek treba neko da bude priznat, oni su proglasili nezavisnost, da li će se udružiti sa nekim, to je već nešto o čemu je govorio Badinter (Robert Badinter), ali ostavimo to za sada. Vi ste ovdje na strani broj 13.011 transkripta, linija 16/21 rekli da je postojala diskusija o budućim odnosima u Jugoslaviji i da je to bila vrlo intenzivna diskusija o dve opcije. Prva, politički prilaz Srbije, odnosno jaka federacija i druga, Slovenija i Hrvatska, nezavisnost i otepljenje. To ste više puta ponovili. Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A molim vas, onda ako je to bilo ovako kako smo rekli, proglašenjem nezavisnosti i donošenjem svih tih pravnih akata u vezi toga, je li diskusija oko tog pitanja bila završena? To je juni mesec, više nema diskusije od juna mjeseca.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: U junu mjesecu znači oko, znači početkom juna meseca na intervenciju Evropske zajednice (European Community) i brionskog dogovora došlo je do suspenzije odluka Hrvatske i Slovenije o proglašenju nezavisnosti na tri mjeseca.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne pitam vas ja to.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Šta me pitate?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tim aktima pravnim koje su Slovenija i Hrvatska preuzeli, je li diskusija što se njihove strane tiče završena bila? Oni su o tome diskutovali, celu proceduru sproveli i proglasili se nezavisnim. Tu više nije bilo diskusije.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Sa njihove strane, koliko je meni poznato, oni su insistirali da im se prizna nezavisnost.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sad, hvala. Ako je tako i pošto ste tumačili jedan razgovor Slobodana Miloševića i Karadžića, a to je strana 13.046 transkripta, to je zapisnik od 19. novembra, vi ste tu rekli, a to su sve bili razgovori iz jula i avgusta tamo negde i kasnije, znači nakon ovih diskusija i nakon ovoga što su Slovenija i Hrvatska uradile, vi ste tamo kazali, postojao je plan da se Slovenija i Hrvatska prinude da napuste Jugoslaviju i tako izvrše i tako bude izvršena ta dezintegracija. Kako su oni mogli da naprave takav plan, kako ste vi tumačili taj razgovor, ako je do toga već bilo došlo po njihovim pravnim aktima? Oni su već odlučili i neko je od njih rekao: "Pa oni nam pucaju u leđa, pa šta tu ima, tu se više ne može živeti zajedno". E sad mi to objasnite.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Procedura proglašenja nezavisnosti i izlaska, kako vi kažete, odnosno kako se govorilo u Srbiji, Hrvatske i Slovenije počela je od januara mjeseca 1991. godine i išla je na način tako da je...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Molim vas, rekli smo već završeno je u julu, odnosno, da, u julu je završeno, a ovi razgovori preslušani su bili kasnije, svi su bili kasnije. Zašto bi se pravio plan da se neko prinudi da ode, kad je on već odlučio da bude nezavisan i već otišao na neki način?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je bio prethodni događaj, komentarisao sam događaj do tada.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala, ne bih se zadržavao dalje. Ali ste vi, sad imamo ovaj dokazni predmet 351, tabulator 64, vi ste čak i pre njih, čak i pre njih bez ikakve prethodne procedure 18. marta 1991. godine ste potpisali tu odluku, doneli ste odluku da se Knin otcepi od Hrvatske. Koliko je veliki Knin, kako je to moguće da ste vi to uradili?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je donešeno na osnovu odluke Izvršnog vijeća SAO Krajine od 16. marta 1991. godine, a odluka je podstaknuta nakon mog telefonskog razgovora, odnosno Miloševićevog razgovora sa mnom i traženja da podržimo Jugoslaviju. Podržati Jugoslaviju značilo je ostati u Jugoslaviji po njegovoj opciji, znači značilo je odvojiti se od Hrvatske i ostati u Jugoslaviji, a da Hrvatska ide, izlazi. To je ta opcija.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste već ovde kazali prethodnih dana da Slobodan Milošević za to nije znao i da se čak tome protivio.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao kako sam ja protumačio taj njegov zahtev da podržimo Jugoslaviju i on se nije protivio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I vi ste se otcepili iako vam on to nije kazao?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: On se nije protivio otcjepljenju.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli ovde, ja ne mogu sada da tražim ovde, vi ste doslovce kazali da ni za to, a ni za odluku od 1. aprila 1991. godine kad ste otcepili celu Krajinu od Hrvatske, niste imali...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ta je odluka donešena nakon telefonskog razgovora sa Miloševićem i njegovog zahtjeva da podržimo Jugoslaviju. Znači, to je bio rezultat tog njegovog zahtjeva da podržimo Jugoslaviju. Mi smo na taj način podržali Jugoslaviju, odnosno njegovu opciju da Srbi iz Hrvatske ostanu iz Jugoslavije, a da Hrvatska izađe. To je rezultat toga.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, je li se on tome protivio kad se saznalo za to, da ste to uradili i doneli takve odluke? Je li došlo do protesta zbog toga što ste to uradili?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Nije se protivio odluci o otcjepljenju, protivio se odluci o prisajedinjenju Srbiji. Rekao je Jugoslaviji.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, ima šta ste kazali ranije, a rekli ste prethodnih dana da se on sa tim nije slagao. No, neka bude tako.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Sa onim kako sam rekao.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sad od tih dana, tih dana znači do maja 1991. godine, je li JNA bila normalno raspoređena po čitavoj teritoriji i uglavnom se bavila mirnodopskim zadacima?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Do kada?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Uzmimo do početka 1991. godine.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Do početka 1991. godine?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je ona tokom tih 50 godina, do 1991. godine, bilo koga okupirala na teritoriji Jugoslavije ili je to bila regularna vojska te zemlje?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: JNA je do 1991. godine bila oružana, to su bile oružane snage SFRJ.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Sad, da li mi možete kazati nešto u vezi ovoga, je li vam poznato da je 27. juna 1991. godine došlo do napada Teritorijalne odbrane Slovenije na JNA bez ikakve najave i da je ubijeno 50 vojnika. Je li to tačno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da je JNA intervenisala po zahtevu valjda savezne vlade da se deblokiraju granični prelazi i da je došlo onda do oružanog sukoba sa slovenačkom Teritorijalnom odbranom.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I tada je pucano na nenaoružane vojnike?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Precizno nemam informacije sem ono što sam čuo iz medija.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li nakon toga došlo do okupacija kasarni, napada na kasarne, i u Sloveniji i u Hrvatskoj?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tada je nastao oružani sukob između JNA i Teritorijalne odbrane Slovenije u Sloveniji.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači, tada već.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: A u Hrvatskoj oko kasarni, ja sam već gov-

orio da su sukobi počeli od januara mjeseca 1991. godine.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sada, bih vam pročitao dva dokumenta, možda kad bih stigao bar to još da obradim, ima ih mnogo. To su, oba dokumenta su potpisana i to su vaše naredbe. Jedan je izveden kao dokaz, to je tabulator 38, 352/2, a drugo nije uvedeno kao dokaz, ali je to tabulator 37, dokaz 352/2. I pogledajte sad. Vi izdajete naredbu 1. aprila 1991. godine i kažete ovako: "Naredba da se izvrši mobilizacija 1. aprila 1991. godine, da se izvrši mobilizacija Teritorijalne odbrane Srpske autonomne oblasti Krajine i dobrovoljačkih jedinica radi odbrane sloboda svih građana i radi zaštite njenog teritorijalnog integriteta". To je pod jedan. A pod dva ide zaključak, to vam je jedino tužilac pročitao: "Zahtevamo od Vlade Republike Srbije da snage Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije pruže svu", ali gledajte samo "tehničku i kadrovsku pomoć SUP-u Srpske autonomne oblasti Krajine". To piše, to pišete, znači naredba i zaključak, vi potpisujete. Je li tačno to?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tačno. O tome sam već komentarisao pred ovim Sudom.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, jeste zaključak, ali niste ovu naredbu.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: I ona je bila rezultat događaja na Plitvicama.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Ali istoga dana ovo što nije uvedeno kao dokaz, tabulator 37, istoga dana imate zahtev 1. aprila 1991. godine, ali sad ne pišete nikom iz Srbije, nego pišete Predsedništvu SFRJ, štabu komande JNA, saveznom SUP-u i ostalim nadležnima u saveznim organima. Energično se traži, prvo, "da se hitno i do kraja izvrši odluka Predsedništva Jugoslavije o potpunom povlačenju agresorskih i terorističkih snaga MUP-a takozvane Republike Hrvatske sa teritorije SAO Krajine". Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je. To je povodom obećanja Miloševića i Jovića da će JNA štiti teritoriju Krajine, Srbe u Krajini.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ma molim vas. Pišete, što niste to napisali u onom zahtevu koji ste pisali Srbiji nego pišete Predsedništvu SFRJ. Predsedništvu SFRJ pišete?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je ono što govorite i u svom intervjuu od 18. januara Grubaču, ja sad ne mogu da se snađem, da nađem to, vi ste tamo rekli to isto. Tamo ste govorili o terorističkim i agresorskim snagama, još u januaru mesecu. Je li tačno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da kažem figurativno, tako smo se čistili. Ja sam govorio o toj terminologiji između nas i hrvatske strane od 1990. godine do 1991. godine.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: No, dobro. Ali, pod tačkom 2, ovog zahteva vi niste znali ništa ni o kakvim žrtvama među Srbima, ni o kakvim poginulim, ali ste ovde rekli pod 2, da se odmah vrate tela mrtvih i svi ranjeni.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Bile su informacije, bilo je konfuzno stanje i informacija da je mnogo poginulih i nestalih u oružanom sukobu na Plitvicama. To je zbog toga.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa čekajte, vi pišete zahtev, jednu odluku koju potpisujete. Da li vi to radite na osnovu neproverenih informacija ili imate pouzdane informacije, čim imate ovakav direktan zahtev da se odmah vrate tela mrtvih i svi ranjeni?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To su bile informacije ljudi iz Korenice takve.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači vi nikad nemate ni jedno saznanje direktno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio tamo i tako su mi rekli da se tamo desilo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A jeste li videli i jedno telo poginulih?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Posle je bilo, jedna osoba je poginula na srpskoj strani i jedan policajac na hrvatskoj.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tela mrtvih, ovde kažete u množini. No, dobro. Ali treća naredba, treći deo zahteva, tražite posredstvom Crvenog krsta Jugoslavije i Saveznog SUP-a, opet saveznog, oslobađanje svih zarobljenih građana i pripadnika SUP-a Krajine. Pa koliko je tih građana bilo? Je li bilo tako? Koliko je građana bilo zarobljenih?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja ne sećam se tačno, bio je i Goran Hadžić uhapšen tada na Plitvicama.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E, vi kažete, a to je tamo negde na strani 13.064 transkripta, rekli ste: "JNA je ušla u rat sa Hrvatskom u avgustu mesecu, a sukobi su počeli u maju", a ovde govorite u ovim naredbama koje se tiču određenih vaših zahteva da se pomogne i to tražite od saveznih institucija.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je bila garancija Jovića i Miloševića da će nas JNA zaštititi, pre tih događaja.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A dalje, pod 13.046 ste rekli, i pored svega ovoga što smo sad već prošli: "Postojao je plan da deo Hrvatske koji je bio okupiran od strane JNA i koji je pod kontrolom Srba ostane u Jugoslaviji". Je li to Krajina?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa dobro, zar istina nije nešto drugo? Da u to vreme ne da je vojska okupirala u to vreme, ne da je vojska okupirala bilo šta, nego je ona bila okupirana, odnosno opkoljena. Je li to istina?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Na koji tačno period mislite?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Na najkritičniji period, upravo i maj, i juni, i juli, i avgust, i septembar, i oktobar.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam vrlo precizno govorio kako je nastajala ta eskalacija i kako je nastajala upotreba JNA. Vrlo precizno sam govorio o tome.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, vi sad, ovde ste govorili o okupaciji, a tamo ste tražili, malopre smo pročitali, podneli zahtev da se nekako spreče aktivnosti terorističkih organizacija.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Moram znati tačno u kojem, na koje vreme se odgovarajući termin odnosi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Evo vi ste tražili, već u aprilu mesecu.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Rekao sam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li to već bio okršaj, je li to već bio rat?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Već u avgustu 1990. godine Milošević mi je preko Borisava Jovića poručio da će nas JNA štiti, svaku našu političku borbu, a to mi je govorio i tokom svih susreta sa njim.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa dobro, moram da požurim. Jeste li vi tri puta odbijali Karingtonov plan (Carrington Plan)? Oni razgovori sa Vejnansom u jesen, u jesen 1991. godine, svaki put vam je Milošević rekao da prihvatite, a vi ste svaki put odbili.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Imao sam tri razgovora sa Miloševićem.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To ste već rekli ovde.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tri razgovora, dva su bila jednog značenja, treći je bio drugačijeg značenja.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: No svaki, ni jedanput niste prihvatili njegovu preporuku.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Dva puta je nas nateravao da prihvatimo Karingtonov plan, prva dva puta, a treći put je tražio da ga ne prihvatimo. Znači, iz onoga što je on rekao, specijalni status na jugoslovenskom tlu značilo je, to je bilo protivno Karingtonovom planu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam, dva puta vam je rekao, u redu, dva puta vam je rekao da prihvatite to što se predlaže, a vi niste prihvatili. Je li vas neko iz paralelnih struktura možda naterao da to prihvatite?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: U to vreme, ja sam već govorio precizno o paralelnim strukturama, Frenki je držao kampanju protiv mene, da sam izdajnik. Prije nego što sam i pošao...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, nemojte to, ja vas pitam je li vas...

prevodioci: Molimo vas, prevodioci ovako ne mogu da vas prate.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li vam Frenki rekao da ne prihvatite plan?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Frenki je paralelna struktura.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A je li Frenki rekao da ne prihvatite plan?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Slobodan Milošević je rekao da prihvatimo i ja sam ovde, pred ovim Sudom, rekao da se nisam složio sa tim, sa Miloševićem. Eto, to sam rekao, ja sam to rekao ovde.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala lepo. Evo toliko, to sam hteo da čujem. A da li je Srpsko nacionalno veće 19. decembra 1991. godine proglasilo Republiku Srpsku i osnovalo državu?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Nije Srpsko nacionalno vijeće već Skupština SAO Krajine se proglasila ustavotvornom i proglasila Ustav Republike Srpske Krajine.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li se i tome protivio Slobodan Milošević?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo da se protivio, jedino u telefonskom razgovoru sa mnom rekao je samo podsmiješljivo "kolega" posle toga. Nazvao me je podsmiješljivo "kolegom" kada me je zvao na sastanak oko 23. decembra.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste vi nakon toga insistirali na tome da se spojite sa ostalim delovima, sa SAO Slavonijom, Baranjom i Zapadnim Sremom, da sve to bude ta jedna država i uputili zahteve međunarodnoj zajednici da se to prizna? Jeste to sve sami uradili, a da nikoga niste pitali?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Bilo je sljedeće, a ne kako vi kažete. 19. decembra proglasili su SAO Krajinu Republikom Srpskom Krajinom, a onda su Istočna Slavonija i Zapadna Slavonija same donele odluku da se pripajaju Republici Srpskoj Krajinu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A Vens-Ovenov plan (Vance-Owen Plan), je li Milošević rekao da se prihvati, a vi odbili?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vens-Ovenov plan nije postojao za Krajinu. Vens-Ovenov plan bio je za Bosnu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam kad je bilo reči o Vens-Ovenovom planu.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vens-Ovenov plan nije postojao za Krajinu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ono o čemu ste razgovarali u januaru mesecu.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je bio Vensov plan.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E dobro, Vensov plan. Je li se insistiralo na tome da se prihvati to?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Milošević je ne samo insistirao nego nametnuo prihvatanje tog plana.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A vi ste bili protiv?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio protiv na način kako sam to ovde i objasnio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E, možda je ovo i najbitnije što me interesuje i što mislim da bi interesovalo Sud, a to pitam zbog toga što je važno za Sud. Je li ono zbog čega se niste slagali sa tim planom bilo upravo to što niste želeli demilitarizaciju, što ste bili protiv toga da se JNA povuče sa tih prostora?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je, to sam već i rekao pred Sudom.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jeste li vi insistirali na tome da se razgraničenje napravi na granici između Krajine i Hrvatske?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da se mirovne snage postave na liniji sukoba, takozvanoj zelenoj liniji, znači na liniji sukoba.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A kada je to Milošević vama rekao? Vi ste rekli da je vama nekom prilikom Milošević rekao: "Gde da rasporedim armiju", a evo sad vidim ovde da ste vi insistirali na tome da se granica napravi između Hrvatske i Krajine, inače nećete da potpišete, da date pristanak za plan.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Izvrćete moje reči. Milošević je rekao, pitao gdje da rasporedi vojsku sredinom jula 1991. godine, a u diskusiji oko Vensovog plana, ja sam zahtevao da JNA ostane tamo gde ju je Milošević rasporedio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tek, sve u svemu, vi i pored toga što se tražilo od vas, jer je to bilo u interesu svih, da mirovni proces počne

što pre, da rat prestane, da više nema stradanja, vi ste to prolongirali i niste prihvatili.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Vi iznosite neke konstatacije. Šta hoćete da kažete?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Niste prihvatili plan?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Nisam prihvatio plan iz razloga bezbjednosti. O tome sam ovde detaljno govorio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li prihvatila plan Skupština Krajine?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Deo Skupštine Krajine je prihvatio plan nakon odluke Saveta bezbjednosti da se mirovne snage upute. Skupština opštine Knin kojom sam ja predsjedavao, u martu mjesecu, 12. ili 13. marta donela je odluku da prihvata razmještaj mirovnih snaga Ujedinjenih nacija na svojoj teritoriji.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A jeste li vi nakon toga, sa onim delom skupštine vaše koja nije prihvatila Vensov plan, doneli odluku o referendumu?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je bila odluka o referendumu 12. februara 1992. godine, a Savjet bezbjednosti je odlučivao 20. ili 22. februara.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne. Slažem se, ali vi ste tražili da se čak raspiše referendum da ne bi došlo do usvajanja Vensovog plana?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne da ne bi došlo, već da se narod izjasni za kakvu vrstu plana jeste. I to je bilo prije odluke Savjeta bezbjednosti o upućivanju mirovnih snaga u Krajinu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne znam da li ću stići ili moram da preskočim neke stvari, ali interesuje me sve ono u vezi plana Z-4 i tu je ovaj tabulator 104, dokazni predmet 352. To je onaj dokument ambasade Ujedinjenog kraljevstva (United Kingdom), britanske ambasade koji smo imali ovde. Jeste li vi imali to u rukama? Taj dokument koji je na engleskom jeziku.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Čitano nam je u kancelariji Tužilaštva ovde.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E da li ste vi u vezi tog plana imali dva razgovora sa Slobodanom Miloševićem? Kako ste rekli, jedanput, to ste rekli prema zapisniku na stranici 13.242, rekli ste da ste prvi put sa njim razgovarali o tom planu u aprilu mesecu i da je vama Slobodan Milošević, kako ste kazali, rekao da je plan dobar, samo da ima nekih problema oko teritorije Slunja.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Rekao je da je plan dobar, da Slunj treba podeliti uzduž.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, znači primedbe u vezi Slunja. I drugi put ste razgovarali u noći između 2. i 3. avgusta.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: 3. avgusta, oko 11.00.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jeste li o tim svojim razgovorima obavestili Galbrajta kada ste sa njim razgovarali?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Razgovor sa Miloševićem 3. avgusta je bio posle razgovora sa Galbrajtom. Ja sam sa Galbrajtom razgovarao znači posle podne trećeg, pitao me je da li sam dao izjavu, ja sam rekao da sam dao izjavu. Znači, čini mi se to je bio sadržaj mog razgovora sa Galbrajtom telefonom 3. avgusta posle podne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi mu niste rekli za ono što je vama Milošević rekao u aprilu mesecu, da je plan dobar? Vi mu niste kazali to, Galbrajtu niste rekli to?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem iskreno, meni je Galbrajt rekao da je nama Milošević najveći protivnik, što se tiče tog plana.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, Galbrajt kaže u tački 4, u tački 4 ovog dokumenta Galbrajt je rekao kako ste vi kazali da su se Martić i Milošević protivili. A niste mu rekli ono što je vama kazao Milošević, da je on rekao da je plan dobar nego ovde piše da ste kazali da se Martić i Milošević protive, a da vi nemate ništa protiv.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Apsolutno, jer sam mislio da Milošević...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tako piše ovde...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Mislio sam da Milošević nije bio iskren u razgovoru sa mnom iz aprila meseca.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali ste vi i ujutru razgovarali sa Galbrajtom i rekli mu da ćete to da objavite. Pre toga ste razgovarali sa Miloševićem i opet niste rekli da vam je Milošević rekao: "Da, da, samo mirno".

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se da sam sa njim pominjao Miloševića kasnije telefonom. To je bio telefonski razgovor kasnije sa njim.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zašto nikome niste kazali od aprila meseca da je Milošević rekao da je plan dobar i da to znači da plan treba i prihvatiti?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam o tome razgovarao, ne sjećam se da sam to tajio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pogotovo zašto to niste posebno naglasili Galbrajtu u tim kritičnim trenucima?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam u kritičnim trenucima rekao Galbrajtu da saglasnost mora dati Milošević, pogotovo oko, u vezi angažovanja snaga oko Bihaćkog džepa. To je posebno bilo potencirano. Znači, tamo je bila vojska Republike Srpske Krajine, Abdićeve snage, MUP Srbije, DB Srbije, ko je sve učestvovao i posebno znači oko bihaćkog džepa sam to naglasio Galbrajtu, da to ne može bez Miloševića, posebno to.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da zaključimo ovo što piše u tački 4 ovog dokumenta. Piše da ste rekli Galbrajtu da ste vi lično želeli da se prihvati to, je li, misli na vas, a Martić i Milošević su se protivili. Znači, da ste vi to kazali Galbrajtu. Niste?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Martić je rekao da je Milošević protiv toga da se plan uzme u razmatranje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne pitam vas ja to. Vi ste rekli Galbrajtu ovo što piše ovde, da je Milošević protiv, iako imate od njega i te noći odgovor: "Da, da, samo mirno, bez incidenata, razgovarajte sa Radetom", tamo nekim pa to utanačite. I niste kazali da ste u aprilu mesecu već imali njegovu potvrdu da je plan dobar.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Postoji razlika između toga kako je Milošević govorio "Da, da, mirno, mirno to" kao "pusti to". Čini mi se da su ovde prevodioci čak to dobro bili prvi put preveli, "mirno, mirno" znači "bez panike", bolje rečeno čak "polako" iako doslovce stoji "mirno". Prema tome, postoji

razlika između onoga šta Milošević kaže, iza čega stoji kad govori "mirno, da, da" i kad se on ne angažuje. Postoji, ja tačno znam razliku kad Milošević stoji iza nečega, a kada to samo govori tako, pro forme. To je govorio pro forme.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, ja ne znam da li ću imati još koji minut?

SUDIJA MEJ: Da, naravno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Onda bih pokušao da brzo prođem preko nekih stvari. Prvo, ja sam ovde napravio jedan spisak i ja bih to predao i sudu da bih lakše išao. Radi se čak o 54 odluke, 54 odluke, svaku je od njih potpisao Babić i sve su donete između jula i decembra 1991. godine. Među njima su i dve naredbe o mobilizaciji i ona naredba gde on pušta na slobodu jednog građanina bez sudske odluke. Molio bih da se zna da postoji između, to vama skrećem pažnju, da postoji između jula i decembra 1991. godine 54 odluke gospodina Babića koje se tiču, između ostaloga i pre svega, funkcionisanja Teritorijalne odbrane. I ja sam ih popisao, evo ovde imam i na engleskom jeziku, a to su brojevi sve zapravo i daću vam jedan broj primeraka pa vi to podelite. Teško mi je da se sam snađem. Vidite, tu je jedna odluka, prvo to je tabulator 25, dokaz 352/1, to je naredba od 2. avgusta 1991. godine, potpisuje Milan Babić i uglavnom su to takve odluke gde on kaže: "Na osnovu napred navedenog Zakona, komandant svih oružanih snaga na teritoriji odbrane SAO Krajine je predsednik Vlade SAO Krajine dr Milan Babić". On to potpisuje i potom se kaže dalje, isto je njegov nalog "Komandante Teritorijalnih odbrana, zona TO, imenuje komandant Teritorijalne odbrane Krajine", odnosno predsednik Vlade, odnosno opet Babić. To su odluke koje ste vi donosili, valjda samostalno ili vas je neko na to naterao, izvršio pritisak?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To što ste rekli, samostalno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Samostalno? Hvala. Paralelne strukture nemaju veze sa ovim?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Paralelne strukture su nešto drugo što sam ja objasnio već.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je možda Frenki naredio ovo?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. I zatim imate 162, to je naredba, isti dokazni predmet, to je naredba o mobilizaciji. Pa onda naredba o mobilizaciji još jedna, isto tako iz avgusta meseca. Jeste li te naredbe vi izdali?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tačno pročitajte pa ću vam reći.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ova jedna je 26. oktobra 1991. godine, naredba, dosta je mutno, na srpskom, ali naredba o mobilizaciji.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ona povodom naredbe Predsjedništva SFRJ.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste je izdali samostalno?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Na ovo se neću vraćati, to ste već objasnili. To su sve odluke iz kojih se vidi da ste vi samostalno odlučivali i te odluke donosili. To je ukupno 54 odluke. Sve te odluke ste sami doneli.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tačno mi svaku pokažite, za svaku ću vam reći.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Za to nemam vremena. U svakom slučaju, svaka je potpisana od vas. Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. I rekli ste da ste sa Slobodanom Miloševićem razgovarali dva puta o finansijama. Prvi put 1990. godine oko fabrike vijaka. Tada rata nema, tada nema oklopnog voza, tada nema bombi, tad se proizvode tamo samo vijci. Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tražili ste pomoć od 60 miliona da se spasi fabrika?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li to bio princip...

prevodioci: Molimo vas da usporite malo, ne može ovako da se prevodi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je to bio princip koji je važio tada, da se pomogne u to vreme, 1990. godine?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo, izvinjavam se.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li princip solidarnosti među republikama postojao u ta vremena, da kada je trebalo neku fabriku spasiti da se pomaže?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je bio podrška opštini Knin.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. A sledeći razgovor je bio tek 1993. godine u jednoj delegaciji kad ste razgovarali o finansijama.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Sad ovo nije pitanje nego bih hteo Sudu da skrenem pažnju, da bi Sud o tome vodio računa. Nisam mogao na to da ukažem kad je Tužilaštvo izvodilo svoje dokaze, nisam mogao svaki čas da stavljam te primedbe pa ću to učiniti ovog puta, da biste vi o tome vodili računa. Mislim da bi Sud trebao to da proceni u odnosu na sve one finansijske dokumente koji se odnose na vreme posle juna 1992. godine, znači nakon vremena koje je inkriminisano u optužnici. Kakve to veze ima sa događajima do juna meseca, to ćete vi proceniti, ali upozoravam vas da znate da povedete računa o tome da su ta dokumenta uglavnom, gotovo sva sem dva na koja ću ukazati, posle juna 1992. godine, znači kada više nema onog okršaja o kome se govori u optužnici. A postoje samo dva dokumenta pre tog perioda vremena. Jedan je iz 10. februara 1992. godine i radi se o 380.000 dinara. To je dokaz 352, tabulator 16. To su neka sredstva koja su stajala u Glini odavno i nisu mogla da budu korišćena, i u tom dokumentu izlazi da je traženo od nekoga, što se tiče bankarskih poslova, pomoć da se te pare koje su već u Glini iskoriste u Republici. Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Za MUP.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Za MUP dobro, ali to su već pare koje su bile tu, 380.000 dinara. Je li tako?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako izgleda.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A drugi dokument je 352, tabulatori 5 i 6, tu se govori, ne govori se o parama koje su stigle, govori se o nekom programu pomoći koji treba da dođe. Tužilaštvo je preračunalo i

našlo da je to 92 miliona maraka. Uglavnom, svi ti dokumenti koje ste vi doneli ovde Sudu su dokumenti koji govore o tražbinama, je li tako, o zahtevima da se obezbedi ta i ta pomoć i posle juna 1992. godine, a i pre?
SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Na koje dokumente mislite?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Mislim na finansijske dokumente gde se traži pomoć, evo.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Da, traži se, tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A imate li i jedan dokument da je vama ikada dato 92 miliona maraka, da je došlo u Krajinu 92 miliona maraka?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja nemam takav dokument.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Imate li uopšte, imate li i jedan dokument da...

prevodioci: Molimo govornike da ne govore u isto vreme.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Imate li i jedan dokument da su tih 92 miliona, da su stigla ta sredstva?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja šta sam imao od dokumenata, dao sam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I da, ako mogu da završim sa još jednom temom. Vi ste ovde govorili, ima to na zapisniku na strani 13.002, ima to i u tabulatoru 352, odnosno dokaznom predmetu 352, tabulator 26. Govorili ste o tome da su mediji u Srbiji stvarali određenu famu, preuveličavali događaje i da ste i vi bili pod utiskom toga i da ste često svoje mišljenje zasnivali upravo na tome.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li je uticaj zagrebačke štampe, televizije, novina, da li je imalo, da li je to imalo uticaj na ono o čemu ste vi prosuđivali i zaključivali?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Imalo je i to.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A šta je imalo više?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Mediji iz Srbije.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. A recite mi, dakle, sve ono što se pisalo u to vreme oko promene ustava, oko oduzimanja prava Srbima, sve vas je to manje uznemiravalo od napisa novina u Srbiji?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Način kako su to objašnjavale novine iz Srbije, o tome sam govorio, mi smo više verovali napisima, i ja lično, napisima iz Srbije.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jeste li više pažnje posvećivali stvarnim događajima, onome što se stvarno dogodilo i u Krajini i u Hrvatskoj i u celoj Jugoslaviji od onoga što ste pročitali u novinama?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: I događajima i štampi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A čemu više?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam ovde govorio vrlo precizno, sad ne bih mogao od jedanput da izvažem.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali ste vi rekli da su neki ljudi vršili na vas pritisak, tako da ste prihvatili njihovu retoriku, i čak mislili onako kako su oni mislili.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Govorio sam i o konkretnim ljudima i o konkretnim događajima, konkretnoj retorici, konkretnom vremenu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Ono pismo koje ste napisali u odgovoru Miloševiću kad ste odbili Vensov plan, jeste li, jesu to sve vaši stavovi ili su to stavovi Rašue, kako se zvao?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To su i moji stavovi. Ja sam ih usvojio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali nisu u celini?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam sve te stavove usvojio kao svoje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ono što ste potpisali je on napisao, a vi...

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Usvojio i potpisao.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li stojite iza toga?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Stojim.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A ono što ste napisali u pismu koje je navodno tražio od vas Mirko Marjanović?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To sam rekao pod kojim okolnostima sam to dao. Znači, traženo je od mene da kažem da Jugoslavija nije kriva, a to je bilo neiskazani uslov da bi izbeglice mogle biti primljene u Srbiju.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A ono što piše u pismu o onome što se dogodilo ljudima dok su stigli do Srbije to nije istina?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao šta sam ugradio u pismu od, u izjavu moju od onoga šta je Marjanović tražio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Samo mi recite, ono što piše o stradanju Srba na putu do Srbije.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je tačno? Ali šta je tačno, kažete mi šta se dogodilo? Vi ste rekli šta se dogodilo kada su došli u Srbiju, navodno da idu na Kosovo, a šta se dogodilo sa ljudima dok su putovali do Srbije? Je li, koliko ih je stradalo, da li znate?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Mnogo. Umiranja na putu, bila je nestašica vode, hrane, dugo se putovalo, blokada, Mladić je stavio blokadu na Vrbasu, bio je zastoj u koloni.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Mladić je opet kriv?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Stavio je blokadu na Vrbasu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam za ovo što se događalo na putu dok su ljudi putovali, kad su bombardovani. Kolone, izbegličke kolone su bombardovane. Jesu bombardovani?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ljudi su putovali autoputem, kolona iz Topuskog, kolona je bombardovana kod Bosanskog Petrovca.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Koliko je tu ljudi poginulo?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Čuo sam nekoliko ljudi da je poginulo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Samo mi kažete još jedno pitanje, evo i sa tim ću završiti. Vi ste ovde mnogo govorili o mnogim stvarima. Uglavnom niste nikad ništa videli, sve su informacije samo stizale do vas.

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Nije tačno, ja sam govorio i o onome šta sam vidio i najčešće sam bio video događaje koji su se dešavali, mnoge koje sam opisao. Ja sam tačno ovde rekao šta sam video koje događaje, a o kojima sam dobio informacije i o kojima sam kasnije slušao.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jeste li ikada vi na ratištu doneli neku odluku? Da li ste uopšte učestvovali u nekom sukobu? Da li ste uopšte videli šta se stvarno dogodilo?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Na ratištu video sam, znači govorio sam o događajima oko Korenice, bio sam na Miočiću kada je pukovnik, kako se zvao, ovaj, Đukić komandovao artiljerijom prema Petrovom Polju i bio sam jednom na Peruči, ali nisam vidio borbena dejstva, jedinice su bile napred od borbenih dejstava.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste ikada vi komandovali lično?

SVEDOK BABIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

SUDIJA MEJ: Gospođo Uerc-Reclaf (Uertz-Retzlaff), rekli ste da imate pola sata dodatnih pitanja. Da li je to tačno?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Tako je.

SUDIJA MEJ: To ćemo morati da ostavimo za ponedeljak. Gospodine Babiću, bojim se da ćete morati da ostanete ovde još jedan vikend.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Imam dve stvari vezano za tehničke aspekte.

SUDIJA MEJ: Da li je to u vezi sa gospodinom Babićem?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Da, bar jedan. Jedna se tiče jedne primedbe koju je gospođin Milošević izneo jutros. On je rekao da sada imamo ove trake intervjuja koje mogu da budu dostupne javnosti što zapravo nije tačno, veoma mali delovi intervjuja su ušli u dokazni materijal. Ja samo hoću da se konstatuje da intervjui Tužilaštva sa gospodinom Babićem u celini nisu javni.

SUDIJA MEJ: To ćemo morati da razmotrimo. To će biti nešto što će da odluči Pretresno veće.

TUŽILAC UERC-RECLAF: A druga stvar tiče se spiska svedoka za sledeću nedelju. Želimo da postignemo da svi svedoci koji dolaze iz inostranstva budu saslušani pre gospodina Bluita (Graham Blewitt).

SUDIJA MEJ: U redu. Koliko ja znam, kroz njega ulazi samo nekoliko dokumenata. Koliko imamo ukupno dokumenata u dokaznom materijalu? Da, izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Sobzirom da ste rekli da ćete razmotriti ovo pitanje objavljivanja traka, molim da imate u vidu da se čak i ovaj poslednji iskaz koji je dao u vezi sa pismom na odgovore na pitanja gospodina Tapušковиća veoma razlikuje od onoga što stoji na trakama i što sam ga ja pitao. Jer tamo na trakama cvili kako mu je Rašua napisao pismo sa kojim se on nije slagao, a sada ovde govori kako se on slagao i to napisao. Prema tome, molim vas...

SUDIJA MEJ: Sve je to sporno pitanje, sve je to predmet rasprave. Mi ćemo da razmotrimo koji deo intervjua na trakama treba da bude uveden u dokazni materijal. Obično se prihvata cela izjava, retko deo izjave. Ako imate neko mišljenje, gospođo Uerc-Reclaf, obratite nam se sledeće nedelje u vezi sa tim koji deo treba da uđe u dokazni materijal.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Za nas nije problem, časni Sude, da uđu kompletne trake, to je oko 1.000 strana. Ja sam samo pomenula da trenutno nije kompletan intervju u dokaznom materijalu.

SUDIJA MEJ: U redu, to ćemo razmotriti. Nastavljamo u ponedeljak u 9.00. Imamo pred sobom zahtev za zaštitnim merama od 4. decembra koji je pred nas stavilo Tužilaštvo. Taj zahtev je odobren. Nastavljamo u ponedeljak ujutro. Gospodine Babiću, molimo da u to vreme dođete ponovo u sudnicu da završite sa vašim svedočenjem.